

savremeni
likovni
umetnici

Vojvodine

'74 titograd
plevija
hercegnovi
cetinje
nikšić

Jedna od bitnih karakteristika umtenosti u Vojvodini, tokom mnogih proteklih decenija i prve dve decenije posle poslednjeg rata, sadržana je u samo simbolicnom prisustvu vajarske umetničke discipline kao rezultata razvoja umetnosti na ovom tlu. Danas je, međutim, odnos između umetnickih disciplina u priličnoj meri doveden u nekakav sklad, što se tice broja poslenika, a što se tice posledica bavljenja vajarstvom situacija daje podatke za jedno optimističko zaključivanje o budućnosti umetnosti u Vojvodini, kada se radi o broju vajara i poodmakloj početnoj afirmaciji ove discipline i afirmaciji plastičkih kvaliteta. Ovaj atribut početništva i ovakva kvalifikacija vajarsiva u Vojvodini bila je potrebna kao prethodno objasnjenje o umetnosti koja i danas zadržava neke karakteristike koje je čine osobrenom u razvoju jugoslovenske reči dleta, kicice ili sačinjenih od znakova grafičke discipline.

Pitanje skulpture kao ishodišta plastičke misli postavljali su i davali odgovore, svaki na svoj način i u okviru osvojenog koncepta i svojih kreativnih mogućnosti, u prvoj posleratnoj deceniji Jovan Soldatović, Radmila Graovac, Ivanka Acin-Petrović i Almaši Gabor. Nešto kasnije pridružio im se Pavle Radovanović. U istom razdoblju broj slikara se nekoliko puta uvećao, pa je tradicionalna nesrazmera između slikara i vajara samo potvrđena i uslovila karakteristiku zadržanu u definiciji o zaostajanju vajarske umetničke discipline.

Kao posledica evolutivne neminovnosti i kao posledica angažovanja Jovana Soldatovića na vajarskom odseku novosadske Više pedagoške škole danas u Vojvodini dela jedan broj vajara čija je mladost zaloga za bogatiji umetnički organizam sutra. Koliko je danas odnos drugačiji od onog pre jedne decenije najbolje se vidi po tome da na ovoj izložbi izlažu tri mlada vajara u ovakvom odnosu između broja prisutnih umetnika i broja mogućih konkurenata za ovu manifestaciju. Potrebno je naglasiti da su prve pouke dobili od Jovana Soldatovića. Dalja analiza bi pokazala da, osim pripadanja jednom veoma širokom krugu figurativne plastike, između đaka i učitelja ne postoji ona veza koja bi se mogla naslutiti obzirom na višegodišnju saradnju.

Tok misli, koja stvara skulptovane kompozicijske grupe i daje duh i dah vajarskom delu, može se veoma dobro pratiti u delu JOVANA SOLDATOVIĆA u kojem je taj tok neprekinut u razvoju i stalno bogaćen novim činiocima umetničke, originalne mašte. Dinamičan odnos ritmova skulptovane mase i dinamičan tok sadržaja u delu Soldatovića teku zajedno i to zajedništvo čini da je to skulptura snažne ekspresije, ekspresionističkog celokupnog prosedera i dejstva. Način modelacije vajarskih dela upućuje na zaključak da se u umetničkom biću našeg vajara neprestano odvija jedan duel

između potrebe i razloga da se izrekne i funkcije samog ostvarenog dela. Tendencija oblika ka osvajaju mnogo širih prostora i intimistička celokupna organizacija mislene materije je neprestani disput o pravu na svoju pravu egzistenciju. Taj dijalog se nastavlja u svakom novom delu dobijajući veće neke obrise konačnosti u oblicima skulptura novih, većih dimenzija.

Skulptura PAVLA RADOVANOVICA, onaj deo opusa koji je nastao pod dejstvom mašte, oslobođen potrebe za bilo kojom vrstom ugledanja (portret, spomenička skulptura), ima neku poeziju materijala od kojeg je nastala, prestižizovanog direktnim dejstvom samog vajara, ili melodiku prethodnog postupka, primarnog modelovanja. Čini se da bi se iz tih studija oblika (njihova konačnost traži druga ishodišta), obojenih oplemenjenom plastičkom reči, morao da rodi jedan sadržaj više reči nego što su oni. LJUBOMIR DENKOVIĆ nije od onih poslenika koji se mire sa postignutim, već on u ponekad radikalnoj promeni koncepta traži oslobođanje dosta stečnjene potrebe za izricanjem suda o istini oblika. Odnosi u njegovim delima su tako uspostavljeni da celokupna dispozicija elemenata umetničkog sadržaja počiva na postulatima male piastike.

Umetničke materije JULIJANE KIŠ sačinjena je od detalja čije je poreklo u tokovima života žene i njenog, reklo bi se sudbinskoj, određenosti da pokazuje sve tegobe i sve radosti običnog života i da ga prikazuje u njegovoj složenosti.

Anegdotika, koja bi mogla da proširi sadržaj do prefabulizirane egzistencije oblika, zaustavljena je na najneophodnijoj meri, tolikoj kolika je potrebna da pokaže funkciju svedenih vajanih oblika skulptovane kompozicijske celine.

SLOBODAN BODULIĆ nosi u sebi osećanje za oblik u prostoru ali se sukobljava sa autoritetom materijala od koga stvara oblike. U tom sukobu do sada je ostao svako na svojoj strani sačuvavši autoritet. Teško savladiva pitoresknost drveta i autoritet oblika stabla drveta, kao estetičke funkcije u prostoru, predstavljaju mnoge zadatke Boduliću za čija rešenja bi bilo potrebno angažovanje mašte do iscrpljenja.

Današnji rezultati tek su najava te budućnosti. ANDRIJA VASILJEVIĆ je takođe vajar po vokaciji, ali njegova interesovanja su upućena na savlađivanje zadataka koji proističu iz deskripcije prirodnih oblika vajarskim postupkom. Tri portreta služe kao činjenica koja dokazuju tu vajarsku vokaciju Vasiljevića dozvoljavajući još i naslućivanje o mogućnostima mладog vajara.

Istorijsko-umetnički pristup materiji koju čini savremena umetnost u Vojvodini nameće konstataciju, kada se radi o grafici, da je grafika vezana za umetnički autoritet Ankice Oprešnik, Milivoja Nikolajevića i Milana Kerca i da oni grafičkim listovima beleže umetničku

savremenost Vojvodine u godinama celokupne modernizacije umetnosti. Važno je još napomenuti da se grafika paralelno razvijala onako kako je doživljavala preporod i rast u umetnosti Jugoslavije, a naročito u okvirima beogradskog grafičkog kruga. Na iskustva ovo troje poslenika, čija je umetnička reč bila dejstvujući snažna i raznovrsna, nastavlja se umetnost Milana Stanojeva čiji su listovi koliko originalni toliko i beočug već spomenutog razvoja. Oni u sebi nose sve mene grafičkog pisma i beleže stepen grafičke plastičke misli do koga je došla upućivanja u prostore u kojima se kreće Stanojev.

Kubične mase u prostoru su elementi nekog pejzaža, ljudska figura u tom pejzažu je prodor nekog predmeta u nekakav prostor, krošnja i drvo su slika o sebi i slika, opet, nekog predela, a sve zajedno je slika podataka kojima se tumači jedno stanje izazvanog drugaćijim definicijama umetničkog oblika i svim onim činiocima koji dovode današnjeg čoveka do takozvane otuđenosti. Buntovan u svojoj umetničkoj strukturi, MILAN STANOJEV je i nepomirljiv u izricanju suda o savremenosti koja ga okružuje.

Grafiku u Vojvodini dalje predstavljaju listovi JOŽEFA BENEŠA čija opora poetika, neobična simbolika, tačna definicija ambicija, savremeni rečnik i savremena problematika predstavljaju mnoštvo podataka za ličnost kojoj je, pre svega, lakoća izražavanja jedna od bitnih karakteristika. Lakoća izražavanja dolazi otuda što je on veoma određena ličnost u svojim uverenjima i u svojim odnosima prema ljudima i zbivanjima oko njega. Bakropisi PETRA ĆURČIĆA u sadržaju nose sasvim određenu simboliku neoizma baziranog na iskustvima neorealizma i svih tokova umetnosti upućivanih na definisanje života u njegovoj ogoljenoj strukturalnosti. Likovna naracija postiže saglasje sa opštom težnjom da se šire prepriča i opiše događaj. Punoća oblika, s jedne strane, i njegovo pedantno definisanje kao dela predela, s druge strane, dovodi u nedoumicu šta je važnije na bakropisnom otisku. Međutim, ta se nedoumica veoma lako otklanja ako se ima u vidu da je to svet koji jeste takav, ali koji ne mora da se prihvati. Ne mora da se prihvati jer je on samo vizija slikara i njegova predstava kakav bi mogao da bude, kao umetničko opredmećenje ovakvim rukopisom. Istina, rukopisom koji zahteva još koji znak plastičkog alfabetu više. Broj grafičara možda i nije dovoljan da predstavi sve ono što se zbiva u grafici Vojvodine i sva interesovanja umetnika, zagovornika ove discipline, ali dela slikara, čini se, mogu da prikažu sve tendencije u umetnosti i svu njenu dinamičnost. Slikari Vojvodine, od najmlađe generacije pa do stvaralaca u punom zamahu, ne iscrpljuju svoju snagu talenta, kako bi se moglo da pretpostavi, u verifikaciji

senzacija koje izazivaju široka i duboka prostransiva ravnice i visoka osunčana ili tmurna neba. Ovo slikarstvo je maštovito, raznovrsno, složeno od kockica mozaika savremenosti a sve je u znaku štafelajnog. To bi i bila nekakva opštija karakteristika, taj atribut štafelajnog. Dakako, da se može da izdvoji grupacija slikara koja je općinjena pejzažom Vojvodine pa bilo da su to užarena žitna polja, umorna oranica od rađanja, ušorenii sokaci, urbanizovana Vojvodina ili pitomo namreškano fruskogorje.

Pristupajući umetničkoj savremenosti Vojvodine kroz dela slikara nameće se baš ta grupacija umetnika. Ona je naznačena svakako zbog teme koju obrađuje, ali i autoritetom ostvarenja. Snaga umetničkog dejstva postoji i kod drugih, drugačije orientisanih slikara, ali su oni predstavnici drugačije stilske i tematske orientacije. Već sama pomisao na slikare predstavnike pomenute grupacije upućuje nas na MILANA KONJOVIĆA u čijoj četki, boji i gesti kao da su sadeveni svi znaci Vojvodine i svi umetnički atributi kojima se opisuju nečujni tutanj u središtu drame života i nevidljive niti koje spajaju i razdvajaju život. Sve je to nevidljivo i nečujno ali i dostupno kao himnička freska arabesknih kretanja linija, boja i oblika. BOGOMIL KARAVARIS neguje jedno slikarstvo u kome je tematska dominanta predeo Vojvodine, ali u njegovom pristupu temi postoji određena analiza motiva u smislu odvajanja baš onih koji karakterišu panonsko prostranstvo znacima urbanizacije, industrijalizacije i ukrštanja ispruženih i krivudavih saobraćajnica. To slikarstvo je pročišćeno, dosta strogo sprovedeno u celokupnoj kompozicijskoj organizaciji i, moglo bi se da dosta sigurnosti tvrditi, dosta osobeno. MILAN KERAC je slikar čiji opus može veoma mnogo da koristi istoričaru umetnosti koji u delu pojedinog slikara traži jednu sasvim čvrstu tematsku i stilsku doslednost. Ta doslednost nikako ne ide na uštrbu produženog dejstva umetničkog dela. Pravidna stilска i tematska statičnost su posledica uverenja da se baš tako mora da slika vojvodansko selo i oranica. STOJAN TRUMIĆ takođe je općinjen ravnicom i ljudima u njoj nastanjenim. Međutim, njegov postupak manje ide za identifikacijom motiva a više za slikarskim predstavljanjem jednim rukopisom u čijem alfabetu postoje znaci gromkih intenziteta. Manje angažovanim pristupom dobila bi se drugačija slika o ovom portretisti zemlje i ljudi. ZDRAVKO MANDIĆ u zgusnutoj atmosferi banatske ravnice vidi jednu posebnu vrstu poezije koja nije daleko od poetike pesnika pisane reči. To prožimanje literature i slikarstva bitno odvaja ovo slikarstvo od drugih poslenika pejzažnog izraza i govori o slikaru kao o ličnosti koja u sebi nosi pesničku reč a u kičici neobičnu boju za tu reč. BRANISLAV

JOŽEF BENEŠ

slikar i grafičar

SENTEA
Narodni muzej

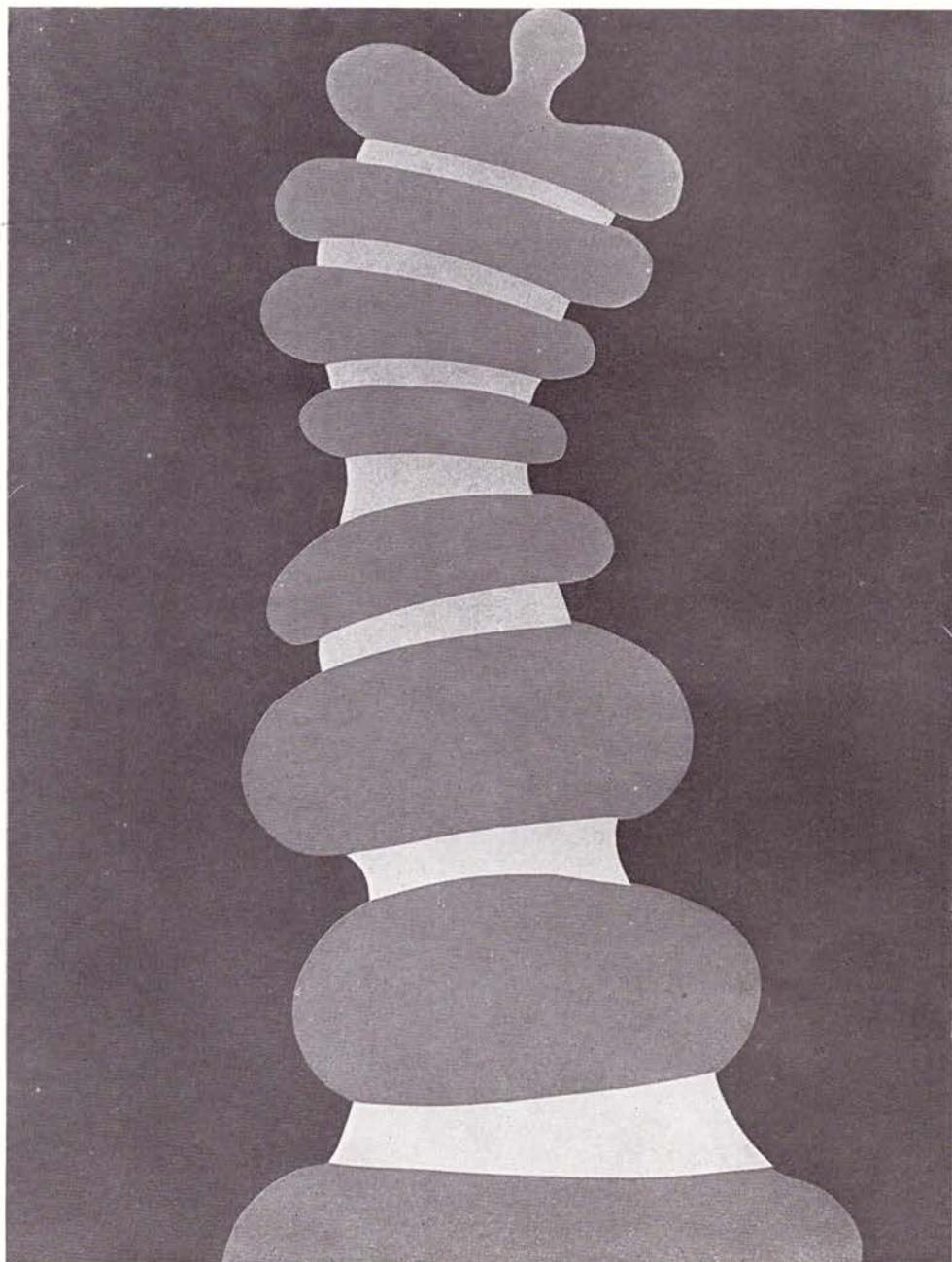
Rođen u Bajmoku 1930. Akademiju likovnih umetnosti završio u Beogradu u klasi Nedeljka Gvozdenovića. Bavio se pedagoškim radom.

Samostalno je izlagao 1961. u Subotici, 1966. u Novom Sadu, 1971. u Novom Sadu, Zrenjaninu i Subotici i 1973. u Londonu i Novom Sadu.

Grupno je izlagao u Beogradu 1961, 1964, 1970, 1971, Bečeju, Ečki, 1973, Bečeju, Ečki 1964, Subotici 1965, Hodmezovašarhelju i Pećuju 1966, Hodmezovašarhelju 1967, Senti, Hodmezovašarhelju, Pećuju, Temišvaru 1968, Subotici, Hodmezovašarhelju, Pećuju 1970, Subotici, Hodmezovašarhelju, Pećuju 1971, Hodmezovašarhelju, Pećuju, Baču, Topoli, Beogradu, Zagrebu i Ljubljani 1972.

Nagrađen je Nagradom NIP „FORUM“ 1963.

1. Grafika I, 1973, serigrafija, 70×50
2. Grafika II, 1973, serigrafija, 70×50
3. Grafika III, 1973, serigrafija, 70×50

SLOBODAN BODULIĆ

vajar

NOVI SAD
Vojvođanskih brigada 19

Rođen 1945. u Čačku. Fakultet likovnih umetnosti završio u Beogradu u klasi Miodraga Popovića. Samostalno izlagao u Novom Sadu 1970. i 1971. (sa R. Gikićem). Učestvovao je na zajedničkim izložbama u Beogradu 1970. i 1971., Novom Sadu 1972., Zrenjaninu 1972., Vršcu 1972., Somboru 1972. i u Banjaluci 1973.

4. ON, 1973, drvo, 35×60
5. ONA, 1973, 35×60 , drvo
6. Glava, 1973, kamen, 20×60

PETAR ĆURČIĆ

slikar i grafičar

NOVI SAD
Titogradská 8

Rođen 1938. u Novom Sadu. Filozofski fakultet završio u Novom Sadu 1963. Slikarstvo učio samostalno. Samostalno je izlagao 1969. u Novom Sadu (sa Julianom Kiš) i 1971. Zajednički je izlagao u Beogradu 1966, 1967, 1968, 1970, Novom Sadu 1971. i 1972, Modeni 1972, Regensburgu 1973, Bratislavi 1973, Banjaluci, Kruševcu, Vrnjačkoj Banji 1973. Nagrađen je na I novosadskom salonu 1971.

7. Tenis plac, 1974, bakropis,
8. Tenis plac sa zastavama, 1974, bakropis,
9. Posmatrač, 1973, bakropis

8

LJUBOMIR DENKOVIĆ

vajar

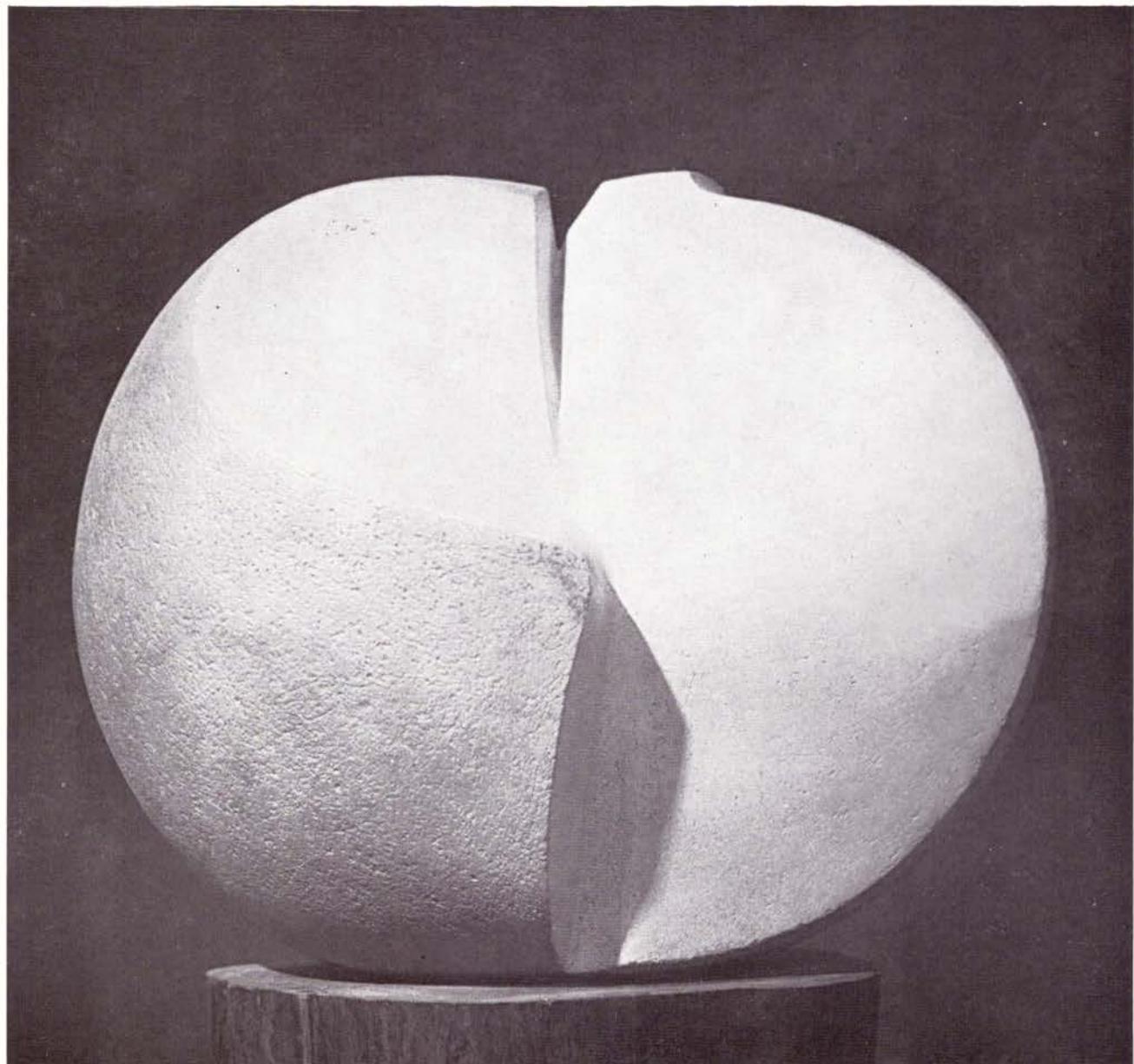
PETROVARADIN
Tvrđava

Rođen u Ljaniku kod Vranja 1936. Akademiju likovnih umetnosti završio u Ljubljani 1962. Član ULUS-a od 1968. Samostalni umetnik. Samostalno izlagao u Novom Sadu 1969. i 1972. i Kuli 1972. Učestvovao je na zajedničkim izložbama u Subotici 1965, Beogradu, Bratislavi, Novom Sadu 1968, Beograd 1969, Segireu, Novom Sadu 1970, Beogradu, Bečeju, Novom Sadu, Prištini, Kragujevcu, Nišu 1971, Regensburgu, Beogradu, Zagrebu, Ljubljani 1972, Novom Sadu 1973. Učestvuje na izložbama ULUS-a, podružnice za Vojvodinu, Oktobarskom salonu i umetničkih kolonija u Vojvodini.

Nagrađen je 1970. Nagradom bećejske Kulturno-prosvetne zajednice i 1971. Nagradom I novosadskog salona. Zajedno sa arh. Draganom Kiridžićem nosilac je prve nagrade na konkursu za spomenik Đuri Đakoviću. Spomenik je izveden i otkriven u aprili 1973.

10. Rađanje I, 1973, terakota, vis. 39
11. Rađanje II, 1973, terakota, vis. 16,5

10

BOGOMIL KARLAVARIS

slikar

NOVI SAD
Maksima Gorkog 49

Rođen u Perlezu 1924. Akademiju likovnih umetnosti završio u Beogradu 1953. Profesor Akademije likovnih umetnosti u Beogradu.

Samostalne izložbe: Novi Sad (1955, 1956, 1960, 1970), Beograd (1955, 1957, 1964, 1965), Bačka Palanka (1956), Subotica (1956, 1961, 1971), Bečeј (1957), Pančevo (1958), Zagreb (1959), Vršac (1950), Zrenjanin (1960), Sombor (1960), Sremska Mitrovica (1962), Skopje (1963), Rijeka (1966), Pula (1966), Osijek (sa D. Milovanovićem) (1966), Greifswald (1967), Stuttgart (1967), Crvenka (1968), Kula (1968), Vrbas (1969), Varšava (sa T. Vanjekom) (1970), Bačka Topola (1971).

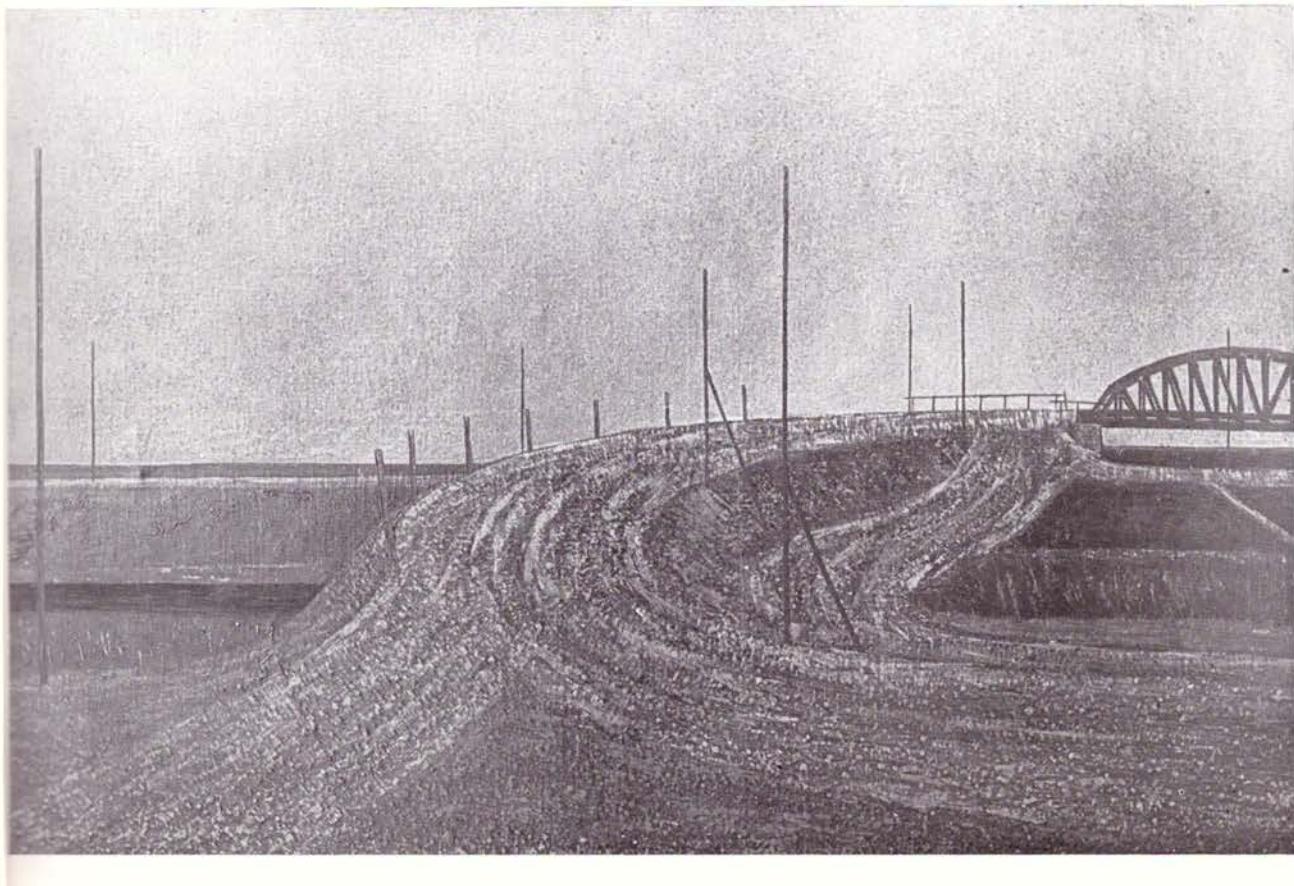
Zajedničke izložbe: 1948. Novi Sad; 1950. Beograd, Doboј; 1952. Beograd, Surdulica; 1953. Beograd, Novi Sad; 1954. Beograd, Novi Sad; 1955. Beograd, Poreč, Sombor, Novi Sad, Zrenjanin, Kikinda, Vršac, Pančevo; 1956. Beograd, Sombor, Bečeј, Zagreb; 1957. Beograd, Bačka Topola, Bečeј, Senta, Novi Sad; 1958. Sremska Mitrovica, Bačka Topola, Beograd, Bečeј, Priština, Ljubljana, Novi Sad; 1959. Bačka Topola, Bečeј, Beograd, Skopje, Novi Sad, Ečka, Titograd, Sarajevo, Zagreb; 1960. Sarajevo, Novi Sad, Titograd, Beograd, Skopje, Bečeј, Senta, Bačka Topola, Banja Luka, Ečka, Ljubljana, Zagreb; 1961. Beograd, Sremska Mitrovica, Bačka Topola, Slovenjgradec, Bečeј, Priština, Ečka, Novi Sad; 1962. Novi Sad, Bačka

Topola, Beograd, Sombor, Petrovaradin, Split, Palić, Bečeј, Ečka, Titograd; 1963. Bačka Topola, Niš, Palić, Titograd, Beograd, Bečeј, Ečka, Novi Sad; 1964. Bačka Topola, Beograd, Novi Sad; 1965. Ljubljana, Bačka Topola, Titel, Beograd, Palić, Bečeј, Sremski Karlovci, Ečka, Senta, Subotica; 1966. Hódmezővásárhely, Bačka Topola, Senta, Titograd, Zadar; 1967. Beograd, Novi Sad, Beirut, Subotica, Ečka, Novi Sad, Damask, Kassis, Nice, Bačka Topola; 1968. Beograd, Bačka Topola, Ečka, Senta; 1969. Hódmezővásárhely, Bačka Topola, Novi Sad, Bečeј, Subotica; 1970. Bačka Topola, Milano, Zadar, Beograd, Zrenjanin; 1971. Bačka Topola, Novi Sad, Beograd, Zrenjanin, Gospic, Karlobag, Rijeka, Otočac, Bihac, Plitvička Jezera, Niš, Priština, Kragujevac, Subotica; 1972. Beograd, Zagreb, Ljubljana, Novi Sad, Zrenjanin, Subotica, Sombor, Vršac, Senta, Bačka Topola, Ečka, Zadar, Rijeka, Pula, Pazin, Delnice.

Nagrađen je nagradom Umetničke kolonije Ečka 1961, Republičkom nagradom 25. maj, Oktobarskom nagradom Novog Sada i nagradom „Iskra kulture”.

12. Novi Sad, 1972, ulje na platnu, 100×136
13. Nasip, 1967, ulje na platnu, 90×138

13

MILAN KERAC

slikar i grafičar

NOVI SAD
Teodora Pavlovića 34/II

Rođen u Novom Sadu. Akademiju za likovne umetnosti završio u Beogradu 1949. godine.

Od 1951. učestvovao na mnogobrojnim izložbama ULUS-a, izložbama likovnih umetnika Vojvodine, Oktobarskom salonu, izložbama Grafičkog kolektiva, izložbama Umetničkih kolonija, Likovnom susretu i mnogim drugim likovnim manifestacijama u zemlji i inostranstvu; Moskva, Leningrad, Peking, Berlin, Lion, Krakov, Sofija, Budimpešta, Varšava, Melburn, Lima, Prag, Sidnej, Hag, Kijev, itd. Učestvovao na I i II trijenalnu u Grenhemu i na izložbi „Xylon” u svim većim gradovima Holandije. Sa grupom Vojvodanskih slikara izlagao u Briselu, Modeni, Temišvaru, Nici i Kasiju.

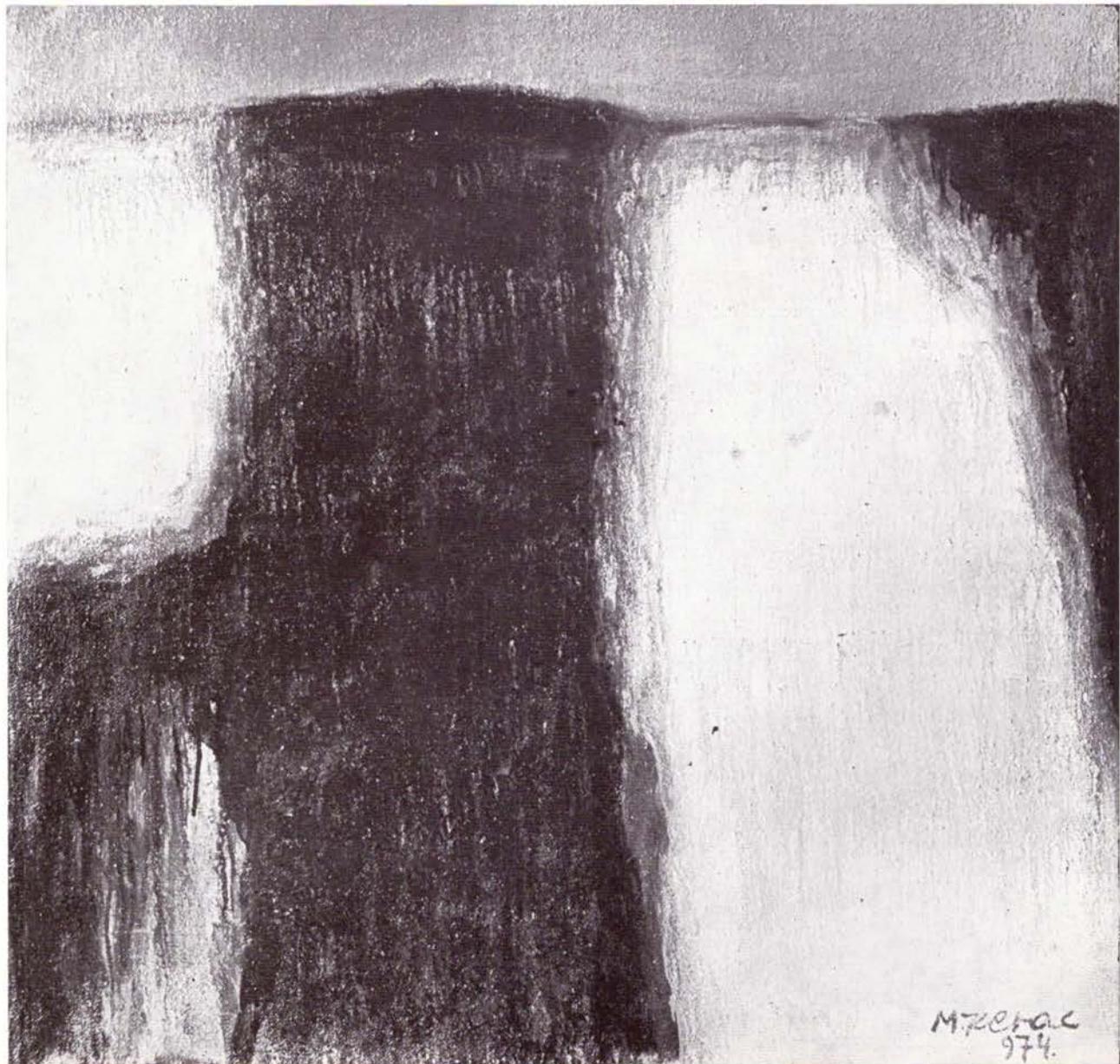
Izlagao na izložbama savremene jugoslovenske grafike u Beogradu, Sarajevu, Mostaru, Bitolju, i na zagrebačkim izložbama jugoslovenske grafike, od 1962. do 1970. Samostalno izlagao u Novom Sadu 1951, 1953, 1956, 1963, 1966, 1967, 1968, Ljubljana 1957, Beograd, 1956, 1966, 1969, Rijeka 1969, Hag 1958, 1968, 1970, Amsterdam 1967,

Rotterdam 1958, Dordrecht 1970, Leuven 1960, 1968, Ajndhofen 1960, zatim Sombor, Subotica, Travnik, Vršac, Bačka Topola, Bečeј, Nijmegen i Delft 1973.

Nagrade: 1961, nagrada umetničke kolonije Ečka, 1967. nagrada izdavačkog preduzeća „Forum”, 1968, Oktobarska nagrada grada Novog Sada, 1968. nagrada Umetničke kolonije Bečeј.

14. San seljaka, 1974, ulje na platnu, 100×100
15. Oranica u jesen, 1974, ulje na platnu, 100×100

15

JULIJANA KIŠ

vajar

NOVI SAD
Tvrđava

Rođena u Budimpešti 1944. Akademiju likovnih umetnosti završila u Beogradu 1968. Specijalni tečaj završila u Budimpešti 1972. Član ULUS-a od 1969. Predavač na novosadskoj Višoj pedagoškoj školi.

Samostalno izlagala u Novom Sadu 1969.

Učestvovala na zajedničkim izložbama u Beogradu, Bečeju, Novom Sadu 1969, Beogradu, Subotici, Novom Sadu 1970, Beogradu, Novom Sadu, Bečeju, Subotici, Nišu, Kragujevcu, Prištini, Bihaću 1971, Beogradu 1972, Novom Sadu 1973. Redovno izlaže na izložbama ULUS-a, Oktobarskog salona i na izložbama umetničkih kolonija.

Nagrađena je 1970. iz fonda „Moša Pijade“ na izložbi u Subotici, i Zlatnim dletom ULUS-a.

16. Majka sa detetom, 1970, bronza, vis. 40

17. Biciklistkinja, 1970, bronza, vis. 60

18. Odmor, 1973, bronza, vis. 20

MILAN KONJOVIĆ

slikar

SOMBOR
Trg Republike 4

1898. Rođen u Somboru.
1914. Prvi put izlaže na grupnoj gimnazijskoj izložbi — 50 radova.
1919. Studira dva semestra na Akademiji u Pragu u klasi profesora Vlaha Bukovca, a zatim samostalno.
1921. Samostalno studira u Beču. Proučava renesansno slikarstvo u Kunsthistorisches Muzeum-u i Pikasov kubizam.
1922. Slika kubističke kompozicije.
1924. Odlazi u Pariz gde postiže zapažene uspehe samostalnim izložbama i učestvovanjem na likovnim salonima.
1926. Prvi put samostalno izlaže u Somboru.
1929. Počinje „plava faza“. U slikarstvu Milana Konjovića boja postaje bitni elemenat.
1932. Vraća se u Sombor.
Leti slikar u Dalmaciji: Mlini, Cavtat, Dubrovnik (do 1955. godine).
Plavu, lirsку fazu sменjuje u domovini
1933. godine topla „crvena“ faza (do 1941).
1941. Rat, kapitulacija, zarobljeništvo.
Po povratku iz zarobljeništva u Somboru nastaje.
1943. godine prva serija pastela.
1945. Ulja stišanog kolorita, čine umetnikovu „sivu fazu“ (do 1952. godine).
1949. Druga serija pastela.
1953. Dolazi do preloma u slikarstvu M. Konjovića.
Opet plamti čista, intenzivna boja, a nastale slike do 1958. godine čine umetnikovu „kolorističku fazu“.
1959. Novi, slobodniji odnos prema predmetu označava početak „asocijativne faze“ koja i danas u homogenom i kontinuiranom razvoju traje.
1966. 10. septembra, otvorena je Galerija „Milan Konjović“ u Somboru gde se izlažu dela koja je umetnik darovao svom rodnom gradu.
Fond Galerije čini 688 umetničkih radova.
1945. ZRENJANIN, I nagrada na izložbi vojvodanskih slikara.
1950. BEOGRAD, Sedmajulska nagrada SR Srbije za slikarstvo.
1958. BEOGRAD, Orden rada I reda.
1962. BEOGRAD, Nagrada za životno delo SR Srbije.
1962. SENTA, Zlatna medalja umetničkih kolonija.
Od 1945—1971. godine bio je direktor Gradskega muzeja u Somboru; nadalje je slobodan umetnik.
Konjović je umetnik izuzetne plodnosti: opus mu broji preko 3000 ulja, isto toliko crteža, 150 pastela, oko 200 akvarela i tempera i 14 tapiserija, a dela mu se nalaze u svim značajnijim galerijama i muzejima u zemlji, kao i u poznatim kolekcijama, galerijama i muzejima u inostranstvu.

SAMOSTALNE IZLOŽBE

1926. SOMBOR, velika sala Županije, septembar—oktobar
1928. PRAG, Umetnička beseda, april
1929. PRAG, Umetnička beseda, decembar
1931. PARIZ, Galerija Bing, 15. april—3. maj
1932. SOMBOR, Gradska kuća
PARIZ, Galerija Van Leer, jun
BEOGRAD, Umetnički paviljon, oktobar
1933. ZAGREB, Ulrihova galerija, februar
1936. ZAGREB, Ulrihova galerija, februar
BEOGRAD, Umetnički paviljon, mart
NOVI SAD, Matica srpska, april
SOMBOR, Gradska kuća, maj
1937. PARIZ, Galerija Mouradian-Valloton, jul
1940. SOMBOR, velika sala Županije, jun
BEOGRAD, Umetnički paviljon, oktobar
1942. BUDIMPEŠTA, Galerija Tamaš
1946. NOVI SAD, Matica srpska
1947. BOGOJEVSKI MOST, gradilište
BEOGRAD, Umetnički paviljon, oktobar
1949. SOMBOR, Gradski muzej: Sa poljoprivrednog dobra

19

1950. NOVI SAD, Matica srpska: Pasteli
ZAGREB, Ulihova galerija, mart
SUBOTICA, Izložbena galerija, maj
1951. BEOGRAD, Paviljon: „Ljudi”, mart
SARAJEVO, Umetnički paviljon, maj
1952. SOMBOR, Gradski muzej: Retrospektivna izložba,
mart—oktobar
1955. NOVI SAD, Tribina mladih, otkobar
1956. SOMBOR, Gradski muzej: Retrospektivna izložba,
mart—oktobar
1957. SUBOTICA, Izložbena galerija, april
BEOGRAD, „Atelje 212”, maj
1958. VRBAS, Dom kulture, jun
NOVI SAD, Galerija Matice srpske: Jubilarna
izložba povodom četrdesetogodišnjice rada, 1—30.
novembar
- SOMBOR, Gradski muzej: Jubilarna izložba
povodom četrdesetogodišnjice rada, novembar
- BEOGRAD, Umetnički paviljon: Jubilarna izložba,
decembar
1959. BAČKA TOPOLA, Foaje pozorišta: „Ljudi”, maj—jun
SENTO, Izložbena sala: „Ljudi”, maj—jun
SOMBOR, Gradski muzej: Samostalna izložba,
decembar
1960. ZAGREB, Umetnički paviljon: Jubilarna izložba
povodom četrdesetogodišnjice rada, april
BEOGRAD, Galerija Doma JNA: Tapiserija i crteži,
maj
- SREMSKA MITROVICI, Umetnička galerija,
septembar—oktobar
- SOMBOR, RUMA, septembar—oktobar
- SUBOTICA, Narodno pozorište — foaje: „Žena i
cveće”
1961. ZAGREB, Studentski centar: Samostalna izložba
slika od 1920. do 1940, mart
NOVI SAD, Forumov klub: „Akt i cveće”, jun
OSIJEK, Izložbeni salon: Samostalna izložba slika,
jun
- BAČKA PALANKA, novembar
- ILOK, decembar
1962. SAN FRANCISKO, Hobbs Galery, januar
SOMBOR, Gradski muzej: samostalna izložba
pastela i crteža, februar
- MODENA, Gradski muzej: Samostalna izložba sa
34 slike od 1930. do 1961, maj
- SOMBOR, Gradski muzej: Samostalna izložba sa
47 slike iz 1961. i 1962, otkobar
- SAN FRANCISKO, Maxwell Galery
1963. BEOGRAD, Samostalna izložba pastela iz 1943—44.
i 1949, april
- RIJEKA, Salon Muzeja: Samostalna izložba sa 44
slike od 1952—1963, jul
1963. SOMBOR, Gradski muzej: Samostalna izložba
akvarela, otkobar
- BEOGRAD, Salon muzeja savremene umetnosti:
samostalna izložba sa 33 slike od 1946—1963,
novembar
1964. SUBOTICA, Izložbena galerija: Samostalna izložba
SARAJEVO, Izložbeni paviljon: Samostalna izložba
TUZLA, Milan Konjović
1965. SUBOTICA, Izložbena galerija: Izložba tapiserije i
crteža
- SOMBOR, Gradski muzej: I serija od jedanaest
slika iz 1964. godine
- SOMBOR, II serija od jedanaest novih radova iz
1964. godine
- SOMBOR, Galerija kulturno-propagandnog centra:
Samostalna izložba
- PANČEVO, Izložba Milana Konjovića
- SOMBOR, Gradski muzej: „Ulja iz perioda
1954—1962. godine”
1966. SOMBOR, Gradski muzej: „Cveće”
- SOMBOR, Gradski muzej: Samostalna izložba
SOMBOR, otvaranje Galerije „Milan Konjović”,
10. septembar
1967. SOMBOR, Gradski muzej: Novi radovi
1968. SOMBOR, Galerija „Milan Konjović”: II postavka
1969. SOMBOR, Gradski muzej: Slike od 1963—1968.
- SOMBOR, Gradski muzej: Najnovije slike
- SOMBOR, Gradski muzej: 13 slika sa folklornim
motivima
- RIJEKA, Mali salon: Ljudi, februar—mart
- SOMBOR, Galerija „Milan Konjović”. Rad i radni
čovek u delima Milana Konjovića, maj

- SOMBOR, Gradski muzej: Ljudi, jubilarna izložba,
jun—septembar
- ŠIBENIK, Foaje kazališta: Dalmacija i Vojvodina u
delima Milana Konjovića, novembar
- BEOGRAD, Galerija kulturnog centra: Ljudi,
jubilarna izložba, novembar
- BAJMOK, Dom kulture: 26 slika od 1938. do 1968.
godine
- BAČKI BREG, Tri slike sa šabačkim motivima
- ZAGREB, Galerija „Inex” Kaptol: Lampa i figurina
1969, decembar
1970. OSIJEK, Likovni salon: Pasteli, april
1971. SOMBOR, Galerija kulturno-propagandnog centra:
Iz najnovijeg opusa Milana Konjovića,
januar—februar
- SOMBOR, Galerija „Milana Konjović”: Žena i
cveće, maj
- BUDIMPEŠTA, Mücsarnok, maj
- SOMBOR, Galerija „Milana Konjović”: III postavka
slika, septembar
1972. NIŠ, Galerija savremene umetnosti: Retrospektivna
izložba, januar
1973. NOVI SAD, Galerija Matice srpske: Jubilarna izložba
Milana Konjovića, 23. maj
- SUBOTICA, Likovni susret: Jubilarna izložba
Milana Konjovića, jun—septembar
- TITOGRAD, Umjetnički paviljon: Jubilarna izložba
Milana Konjovića.

ZAJEDNIČKE IZLOŽBE

1914. Sombor; 1932. Prag, Zagreb; 1926. Pariz; 1927. Pariz;
1928. Pariz, Prag; 1929. Pariz; 1930. Pariz, London; 1931.
Pariz; 1932. Subotica, Amsterdam; 1933. Beograd; 1934.
Prag; 1935. Beograd; 1936. Beograd; 1937. Solun, Pariz,
Rim, Beograd; 1938. Beograd; 1939. Beograd; 1940.
Beograd; 1944. Budimpešta; 1945. Zrenjanin; 1947.
Beograd, Zagreb, Ljubljana, Bratislava, Prag, Varšava,
Lenjingrad, Moskva, Budimpešta; 1949. Bukurešt, Novi
Sad, Beograd, Senta; 1953. Novi Sad, Atina, Zagreb,
Cavtat, Sombor, Beograd; 1954. Zagreb, Novi Sad, Rijeka,
Ljubljana, Beograd, Maribor, Skopje, Dubrovnik, Senta,
Vašington, Njujork; 1955. Dubrovnik, Novi Sad, Bačka
Topola; 1956. Sarajevo, Rijeka, Dubrovnik, Ljubljana,
Zrenjanin, Bečej, Bačka Topola, Rim; 1957. Milano, Rim,
Dubrovnik, Bačka Topola, Senta; 1958. Njujork; 1959. Novi
Sad, Beograd, Pariz; 1960. SAD, Zagreb, Sarajevo, Novi
Sad, Dubrovnik, Zagreb, Skopje, Kairo, Čačak, Bečej,
Senta, Bačka Topola, Beograd, Ljubljana, Pariz; 1961.
Beograd, Rijeka, Senta, Bačka Topola, Sombor; 1962.
Bombaj, Senta, Beograd, Slovenjgradec, Venecija, Kikinda,
Senta, Bačka Topola, Damask; 1963. Subotica, Ljubljana,
Njujork, Zagreb, Mostar, Atina, Rijeka, Sombor; 1964.
Zagreb, Beograd, Svetozarevo, Sombor, Tunis, Rabat,
Helsinki, Kopenhagen, Šabac, Sopot, Kairo, Kruševac,
Novi Pazar, Peć, Prizren, Priština, Kosovska Mitrovica,
Mostar, Novi Sad; 1965. Zagreb, Diseldorf, Dortmund,
Keln, Bon, Minhen, Osijek, Beograd, Rim, Palić, Sombor,
Ečka, Bačka Topola, Budimpešta; 1966. Beograd, Sombor,
Banja Luka, Novi Sad, Bačka Topola; 1967. Beograd,
Ohrid, Novi Sad, Palić, Sombor, Montreal, Bačka Topola;
1968. Sombor, Beograd, Bačka Topola, Ečka, Zrenjanin,
Subotica, Zagreb, Drezden, Njujork, Nju Delhi; 1969. Bački
Breg, Beograd, Zagreb, Slovenjgradec, Subotica,
Temišvar, Novi Sad, Ruma; 1970. Zrenjanin, Beograd,
Sombor, Bačka Topola, Subotica; 1971. Pariz, Beograd,
Zagreb, Sarajevo, Subotica, Osijek, Sombor, Horgoš; 1972.
Beograd, Zagreb, Ljubljana, Skopje i dr.
- Učestvuje na izložbama ULUS-a, Oktobarskog salona i
redovno na izložbama umetničkih kolonija u Bačkoj
Topoli, Senti, Bečeu, Ečki, Subotici i dr.

19. Salaš III, 1973, ulje na lesoru, 65×100

20. Polje suncokreta, 1973, ulje na lesoru, 65×100

MILAN LAJEŠIĆ

slikar

RUMA

Roden u Žabljači 1933. Akademiju likovnih umetnosti završio u Beogradu 1964. u klasi Đorđa Andrejevića-Kuna. Član ULUS-a od 1964. Bavi se pedagoškim radom. Samostalno izlagao u Novom Sadu 1971. Uzimao je učešće na zajedničkim izložbama u Zrenjaninu, Ečki, Vršcu, Subotici, Novom Sadu, Somboru, Rumi, Bečeju, Bačkoj Topoli, Bihaću itd.

21. Predeo u tišini, 1973, ulje na platnu, 65×145
22. Imaginarni predeo, 1973, ulje na platnu, 62×116

21

ALEKSANDAR LAKIĆ

slikar

NOVI SAD
Kej Moše Pijade 5, VII ulaz

Rođen 1922. u Brčkom. Prvu samostalnu izložbu priredio je 1963. u Novom Sadu. Zatim je samostalno izlagao u Beogradu, Somboru, Apatinu, Prigrevici.

Uzimao je učešće na zajedničkim izložbama u Novom Sadu, Sremskoj Mitrovici, Subotici, Beogradu, Somboru, Zagrebu, Ljubljani, Modeni i tapiserija u Bratislavi, Njujorku, Banjaluci.

Nagrađen je oktobarskom nagradom Novog Sada za slikarstvo.

23. Kračun, 1973, ulje na platnu, 130×60
24. Pravednik (iz ciklusa Matija Gubec), 1973,
ulje na platnu, 80×80

STEVAN MAKSIMOVIĆ

slikar

NOVI SAD
Slovačka 5

Rođen 1910. u Novom Sadu. Akademiju likovnih umetnosti završio u Beogradu. Scenograf je Srpskog narodnog pozorišta.

Samostalno izlagao u Beogradu 1958., Novom Sadu 1958. i 1966., Somboru 1972.

Izagao je na zajedničkim izložbama likovnih umetnika Vojvodine, na ULUS-ovim izložbama, Oktobarskom salonu i na izložbama Likovne jeseni, Likovnog susreta i izložbama umetničkih kolonija u Vojvodini.

Nagrađen je nagradom za scenografiju na Sterijinom pozorju, Oktobarskom nagradom Novog Sada za scenografiju i slikarstvo i nagradom za slikarstvo na I novosadskom salonu 1972.

25. Simonida, 1968, ulje na platnu, 110×40

26. Majka i dete, 1968, ulje na platnu, 110×40

PETRU MARINA

slikar

VRŠAC
Borisa Kidriča 4

Rođen u Seleušu. Akademiju likovnih umetnosti završio u Beogradu. Bavi se pedagoškim radom. Član ULUS-a od 1970.

Samostalno izlagao u Zrenjaninu, Subotici, Novom Sadu, Beogradu i Vršcu.

Uzimao je učešće na zajedničkim izložbama ULUS-a, likovnih umetnika Vojvodine i na Oktobarskom salonu.

27. Pored salaša, 1974, ulje na platnu, 72×52
28. Dolina, 1974, ulje na platnu, 74×53

27

ZDRAVKO MANDIĆ

slikar

ZRENJANIN
Maršala Tita 3

1935. Rođen u Strigovi 21. februara
1962. Prva samostalna izložba u Vojvoda Stepi
1963. Završio Akademiju likovnih umetnosti, odsek slikarstva u klasi Zorana Petrovića.
1964. Primljen za člana ULUS-a
1965. Završio specijalku (magistraturu), u klasi Mila Milunovića u Beogradu.
Samostalne izložbe:
1962. Vojvoda Stepa, Dom kulture, slike Zdravka Mandića
1966. Zrenjanin, Mala galerija: Izložba crteža Zdravka Mandića
1968. Zrenjanin, Mala galerija: Izložba slika Zdravka Mandića
1969. Bеkeščaba, Munkači muzej, Slike Zdravka Mandića
1970. Hajdubesermenji, Čokanjajev klub, Slike Zdravka Mandića
Debrecin, Izložba slika Zdravka Mandića
Zrenjanin, Dom omladine, 10 slika Zdravka Mandića
Obrenovac, Foaje Doma JNA: Izložba slika Zdravka Mandića

1971. Subotica, Galerija Likovnog susreta: Izložba slika Zdravka Mandića
Bačka Topola, Foaje Narodnog pozorišta: Izložba slika
Kikinda, Izložba slika u Galeriji Narodnog muzeja Zrenjanin, Narodni muzej, Izložba slika
1972. Novi Sad, Galerija Matice srpske: Slike i akvareli Zdravka Mandića
1973. Zrenjanin, Poljoprivredna škola, proizvodna hala: Slike Zdravka Mandića
Zrenjanin, Mala galerija: Akvareli Zdravka Mandića
Novi Kneževac, Izložbena sala Biblioteke: Slike i akvareli Zdravka Mandića
1974. Novi Sad, Akvareli

Grupno izlagao u zemlji i inostranstvu.

29. Banatska Venera, 1972, ulje na platnu, 140×120
30. Banat, 1973, ulje na platnu, 120×120

29

MILIVOJ NIKOLAJEVIĆ

slikar i grafičar

NOVI SAD
Cara Lazara 4/1

Rođen 1912. u Sremskoj Mitrovici. Slikarstvo studirao u Beogradu. Studijska putovanja: Francuska, Italija, Austrija, Nemačka, Holandija, SSSR, Velika Britanija. Samostalno izlagao u Rumi 1936, 1953, 1957, 1962, Novom Sadu 1951, 1955, 1957, 1959, 1966, 1971, Beogradu 1955, 1957, 1959, 1965, 1970, 1971, Zagrebu 1956, 1961, 1973, Ljubljana 1958, 1962, Subotica 1957, 1961, Sremska Mitrovica 1953, 1957, 1963, Sombor 1957, 1964, Skoplje 1965, Sarajevo, 1961, Pariz 1952, Pančevo 1954, Šabac 1954, 1970, Zrenjanin 1961, Ečka 1971. Pre rata pripadao grupi „Desetorica“ u Beogradu i učestvovao na Jesenjim i prolećnim izložbama; zatim učestvovao na izložbama ULUS-a, kao i na izložbama likovnih umetnika Vojvodine. Na II., III. i IV. Trijenalu jugoslovenske umetnosti u Beogradu, i na Međunarodnim izložbama grafike u Ljubljani, kao i na izložbama Umetničkih kolonija u Senti, Bečeju, Bačkoj Topoli, Sremskoj Mitrovici, Kikindi, Ečki, Rumi, Počitelju i Sićevu. Izlaže na Zagrebačkim izložbama jugoslovenske grafike i crteža, i na izložbama Likovnog susreta u Subotici i Likovne jeseni u Somboru, kao i na drugim domaćim izložbama. U inostranstvu učestvovao na mnogih jugoslovenskim izložbama u: Sao Paolu, Buenos Airesu, San Francisku, Los Andelosu, Veneciji, Torinu, Milanu, Rimu, Atini, Tokiju,

Osaki, Tel Avivu, Njujorku, Vašingtonu, Moskvi, Lenjingradu, Kijevu, Helsinkiju, Nju Delhiju, Edinburgu, Bristolu, Kardifu i drugim gradovima.

Primio sledeće nagrade: Dr Durice Đorđevića, Beograd 1940, Vlade NR Srbije, Beograd, 1949, Izvršnog veća AP Vojvodine, Novi Sad 1950, Umetničke kolonije u Ečki 1961, Oktobarsku nagradu Novog Sada 1961, III nagradu za crtež na I Trijenalu jugoslovenskog crteža u Somboru 1963, II nagradu za akvarel na izložbi jugoslovenskog akvarela u Somboru 1964, nagradu Izdavačkog preduzeća „Forum“ u Novom Sadu 1965, za slikarstvo na VII Oktobarskom salonu u Beogradu 1966, posebno priznanje Žirija na I Zagrebačkoj izložbi jugoslovenskog crteža 1968. i nagradu „Politike“ iz „Fonda Vladislava Ribnikara“, Beograd 1970.

Bavi se crtežom, pastelom, grafikom, tapiserijom, a povremeno piše kratke studije i zabeleške o likovnoj umetnosti. Živi i radi u Novom Sadu, gde je upravnik Galerije Matice srpske.

31. Uzvitlana kretanja prostora, 1969, pastel, 150×103

32. Sećanje na Počitelj, 1970, pastel, 42,5×58

31

ANKICA OPREŠNIK

slikar i grafičar

NOVI SAD
Teodora Pavlovića 34/II

Rodena u Vitezu (Bosna), Akademiju za likovne umetnosti i postdiplomske studije završila u Beogradu 1949.

Samostalno izlagala u Novom Sadu: 1951, 1953, 1956, 1962, 1969, 1972; Beograd 1956, 1963, 1968; Zagrebu 1960; Ljubljani 1964; Subotici 1952, 1962, 1968; Travnik Vršac, Bečeji 1964; Hag i Rotterdam 1958; Leuwarden 1960, 1968; Ajndhoven 1960; Amsterdam 1967, Dordrecht i Hag 1970; Nijmegen 1973.

Učestvovala na izložbama ULUS-a, izložbama likovnih umetnika Vojvodine, Oktobarskom salonu, izložbama Grafičkog kolektiva, izložbama Likovni susret — Palić, izložbama Umetničkih kolonija Vojvodine i mnogim drugim likovnim manifestacijama.

Izlagala na XXVII bijenalu u Veneciji, na izložba „majstori crteža i grafike“ u Arbonu, bijenalu u Krakovu (I, II i III) bijenalu u Banskoj Bistrici, trijenalu u Granhenu, izložbi „Bianco e nero“ u Laganu, I bijenalu u Liježu, I trijenalu u Carpiu, bijenalu u Tokiju, bijenalu u Aleksandriji, bijenalima u Ljubljani, „Xylon IV“ u Ženevi, Stokholmu, bijenalima jugoslovenske grafike u Zagrebu, Subotici i

Bitolju, V, VI, VII Ličkom Analu.

Izlagala na kolektivnim izložbama u inostranstvu: Južna Afrika, Izrael, Egipat, Indija, Pakistan, Australija, SAD, zemlje Južne Amerike, Japan, Kina i u svim većim gradovima Evrope.

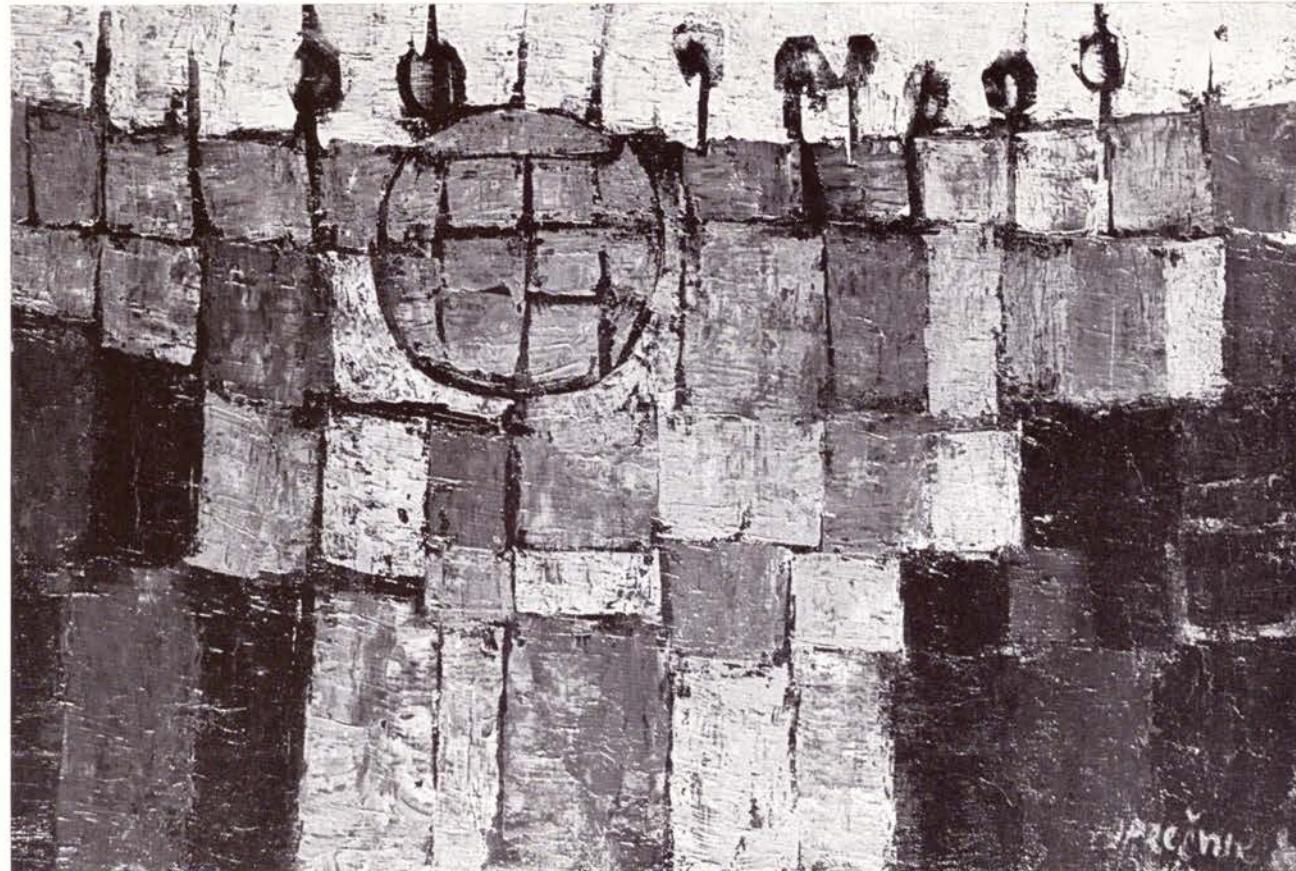
Sa grupom vojvođanskih slikara izlagala u Briselu, Nici, Kasisu i Modeni.

Studijska putovanja: Italija, Holandija, Francuska.
Nagrade: 1959. bijenale u Ljubljani, 1960. izložba Bianco e nero u Laganu, 1963. Oktobarska nagrada grada Novog Sada, 1967. nagrada na bijenalu u Ljubljani, 1970.

33. Jedan jesenji dan, 1974, 60×90, ulje na platnu

34. Sahranjene oči, 1974, ulje na platnu, 60×90

33

PAVLE RADOVANOVIC

vajar

NOVI SAD
Tvrđava

Rođen u Zrenjaninu 1923. Akademiju likovnih umetnosti i postdiplomske studije završio u Beogradu u klasi Sretena Stojanovića. Prvi put izlagao 1958. Samostalni umetnik. Izveo je vajarska spomen-obeležja u Čalmi, Ležimiru, Staroj Moravici, Elemiru, Rimskim Šančevima (Novi Sad), Omarskoj (Kozara) i Stepanovićevu. Zatim je autor većeg broja javnih spomenika-portreta.

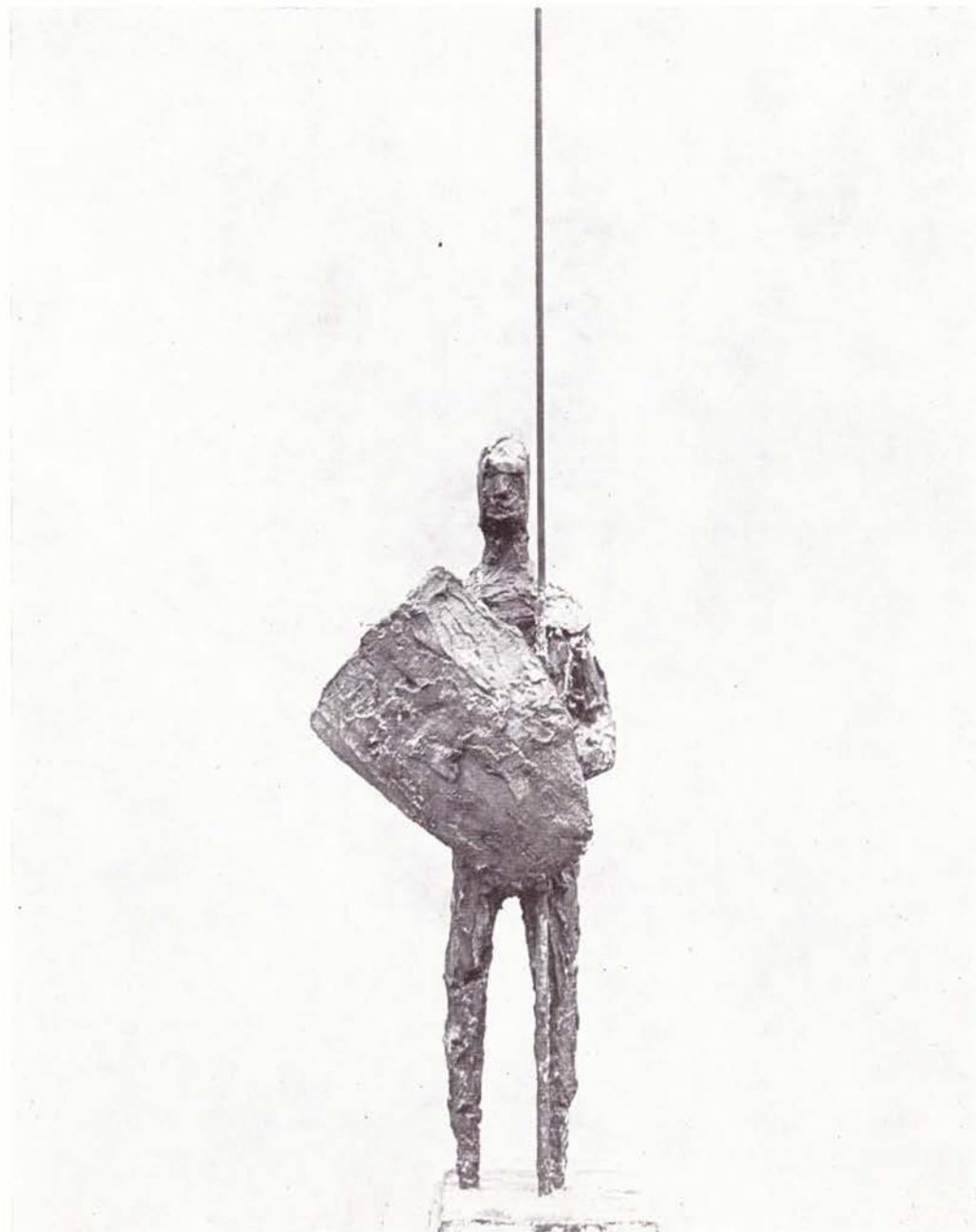
Nagraden je 1968. za skulpturu „Miloš Radovanović“ u Beogradu, 1968. na međunarodnom konkursu II nagradom za spomenik „U slavu Molijera“, 1969. nagradom umetničke kolonije Ečka i 1971. I nagradom za „Spomenik novosadskom partizanskom odredu“.

Uzimao je učešće na grupnim izložbama u Beogradu 1958., 1959., 1960., 1961., 1962., 1963., 1964., 1966., 1968., 1969., 1970., 1972.; Zagrebu 1959. i 1972.; Ečki 1959., 1960., 1962., 1965., 1969., 1970.; Novom Sadu 1962., 1963., 1964., 1966., 1967., 1969.; Subotici 1965., 1968.; Bačkoj Topoli 1965., 1968., 1971., 1973.; 1968. u Kanu, Mantonu, Ajačiu, Bastiji, Eks-an-Provansu, Pezanu Ambirleu i Firminiu; Temišvaru 1969.; Ljubljani 1972. i Bratislavi 1973.

35. Grupa, 1969, bronza, vis. 50

36. Ustanici, 1970, bronza, vis. 30

37. Čovek i konj, 1967, bronza, vis. 44

JOVAN SOLDATOVIĆ

vajar

NOVI SAD
Jovana Đorđevića 11

Rođen 26. novembra 1920. u Čereviću. Akademiju likovnih umetnosti vajarski odsek, završio 1948. u Beogradu. Do 1953. saradnik majstorske radionice Tome Rosandića. Prvi put izlaže 1949. a prvu samostalnu izložbu priredio je 1952. Redovan profesor Više pedagoške škole u Novom Sadu. Samostalno izlagao 1952. u Beogradu, 1955. u Novom Sadu, 1958. u Beogradu sa Boškom Petrovićem, 1962. u Beogradu, 1963. u Sremskim Karlovcima, 1964. u Novom Sadu, 1966. u Kovilju sa Živojinom Miškovim, 1968. u Novom Sadu, 1969. u Somboru, 1970. u Novom Sadu, 1972. u Novom Sadu, 1972. u Beogradu, 1973. u Zagrebu sa Boškom Petrovićem.

Zajednički je izlagao 1949. u Beogradu, 1951. u Beogradu, 1953. Beogradu, 1954. Beogradu, 1955. Aleksandriji i Novom Sadu, 1956. Zrenjaninu i Kikindi, 1957. Beogradu, 1958. Briselu, Novom Sadu, Beogradu, Zrenjaninu, 1960. Ljubljani, 1961. Parizu, Beogradu, Rijeci, 1962. Slovenjgradecu, 1963. Beogradu, Novom Sadu, Zagrebu, 1964. Novom Sadu, Beogradu, Parizu (tapiserije), 1965. Piranu, Somboru (tapiserije), Subotici, 1966. Aleksandriji,

Beogradu, 1968. Beogradu, 1969. Temišvaru, 1970. Beogradu, Novom Sadu, 1972. Regensburgu, 1973. Novom Sadu, Bratislavi.

Nagrađen je Nagradom „Politike”, II nagradom za skulpturu na izložbi NOB u delima likovnih umetnika Jugoslavije, Oktobarskom nagradom grada Novog Sada, Nagradom Oktobarskog salona za skulpturu, nagradom II novosadskog salona.

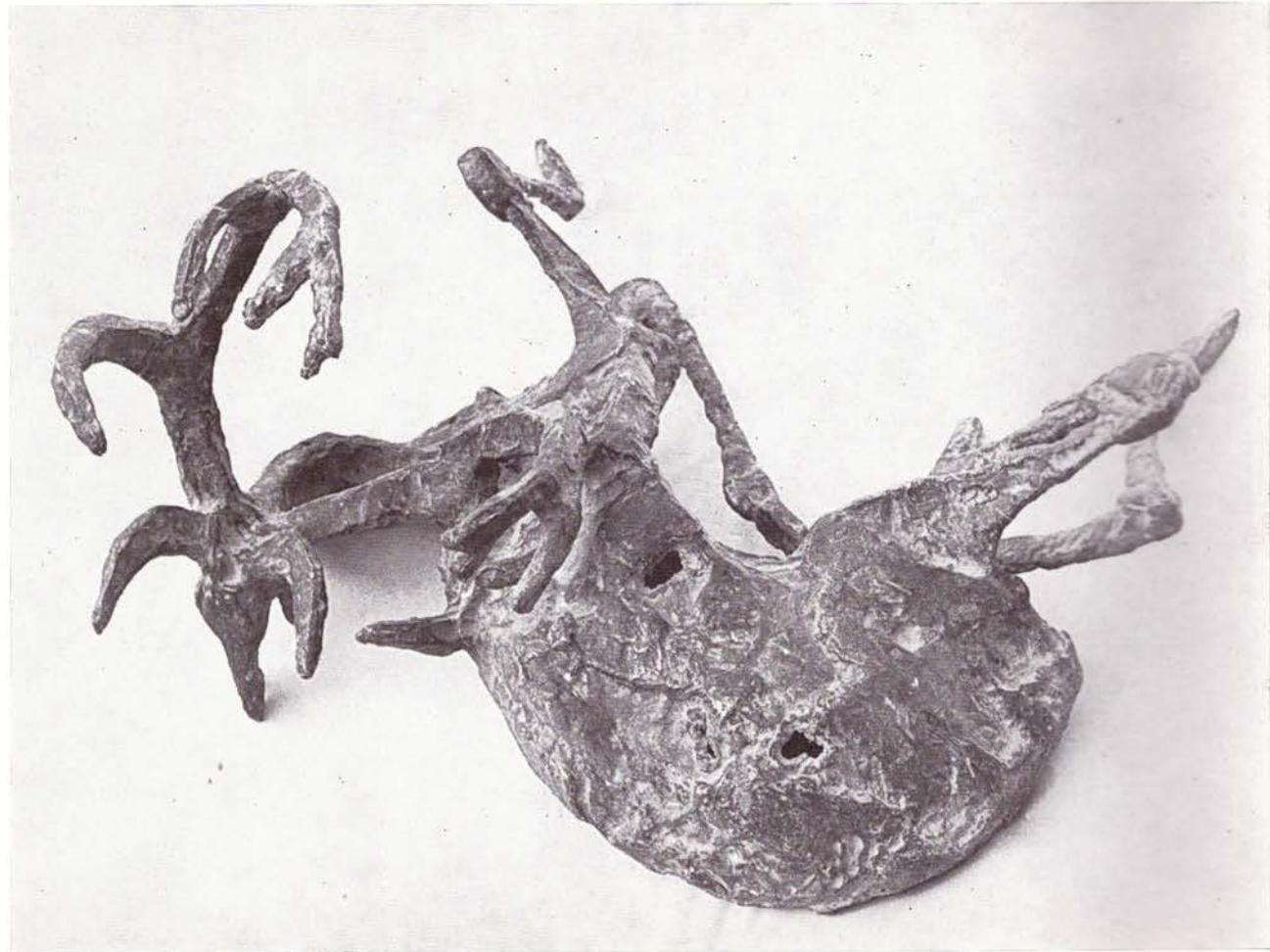
38. Toma Rosandić, 1951, bronza, vis. 63

39. Porodica, 1964, bronza, vis. 126

40. Skica za Sutjesku, 1961, bronza, vis. 25

41. Ubijeni jelen, 1968, bronza, vis. 30

41

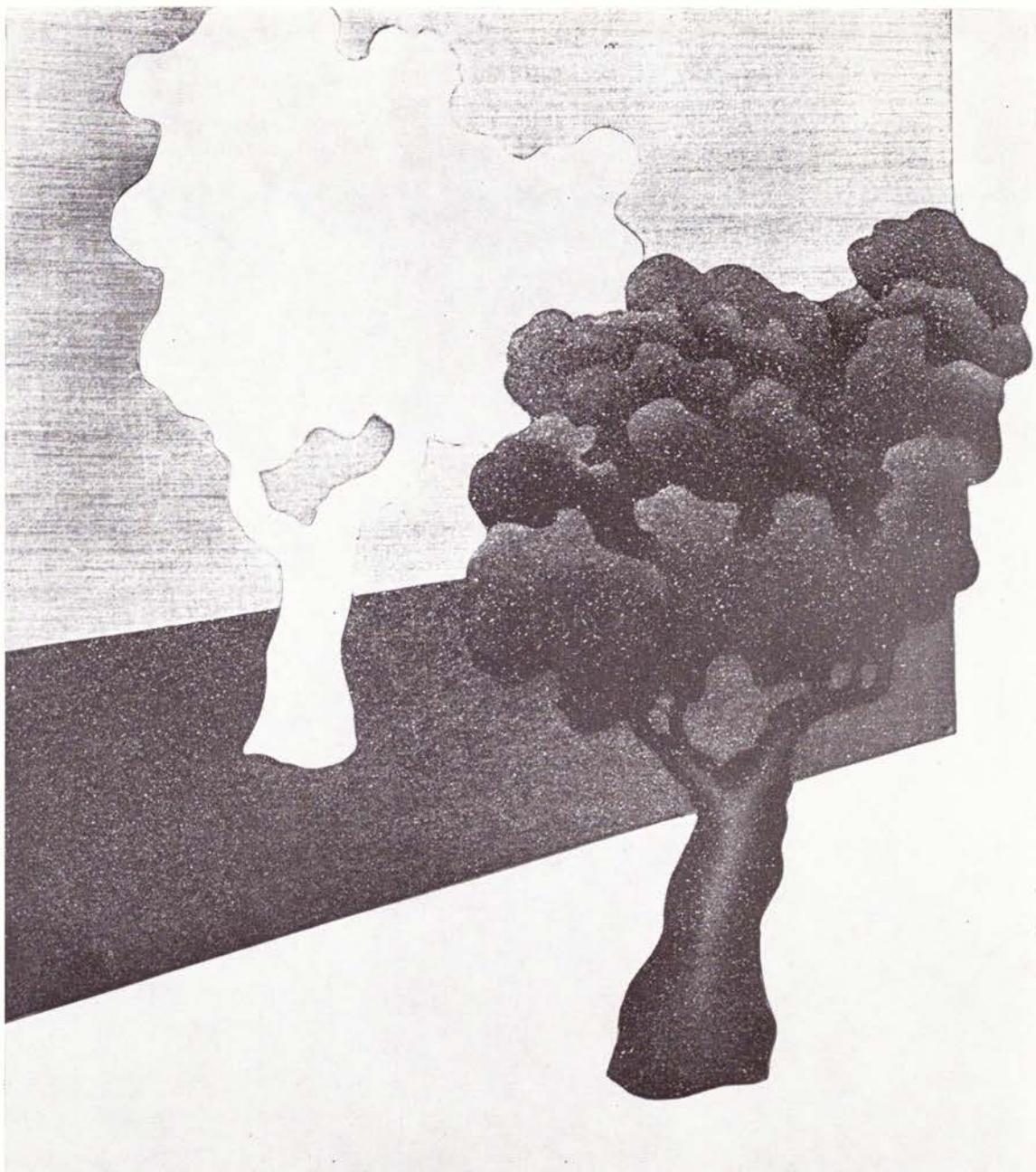
MILAN STANOJEV

grafičar

NOVI SAD
Igmanška 12

Rođen 1938. u Srbobranu. Akademiju likovnih umetnosti završio u Beogradu 1964. a postdiplomske studije 1968. Samostalno je izlagao u Beogradu 1965, 1969. i 1973. Novom Sadu 1966, 1968, 1970. i 1973, Zrenjaninu 1971, Regensburgu 1972, Briselu 1971, Srbobranu 1969. Zajednički je izlagao 1964. u Beogradu; 1965. Beogradu, Novom Sadu, Melburnu, Sidneju, Adelaidi, Slovenjgradecu; 1966. u Beogradu; 1967. u Beogradu, Berlinu, Nišu, Mariboru, Murskoj Soboti, Novom Mestu, 1968. Beogradu, Ečki, Zagrebu, Rumi; 1969. Beogradu, Ečki, Rumi, Firenci, Temišvaru, Modeni; 1970. Beogradu, Zagrebu, Rumi, Briselu, Rabatu, Kazablanki, Bonu; 1971. Beogradu, Tunisu, Maroku, Veneciji; 1972. Beogradu, Aleksandriji, Regensburgu, Skoplju, Zagrebu, Ljubljani, Zrenjaninu, Subotici, Vršcu, Somboru; 1973. Kruševcu, Banjaluci, Beogradu, Parmi, Vrnjačkoj Banji i Novom Sadu. Nagrađen je Majskom nagradom ULUS-a za grafiku, Nagradom Oktobarskog salona za grafiku, Oktobarskom nagradom grada Novog Sada i nagradom na II novosadskom salonu za grafiku.

42. Strepnja, 1973, akvatinta
43. Ispred je drvo, 1973, akvatinta
44. Krošnja i kocka, 1973, akvatinta
-

ZORAN STOŠIĆ

slikar

SOMBOR
Fruškogorska A-4

Rođen u Vranju 1936. Slikarstvo studirao u Beogradu. Član ULUS-a od 1967. Samostalno izlagao 1955. u Vranju, 1957. u Vranju, 1962. u Somboru i Novom Sadu, 1965. Somboru i Vranju, 1966. Kuli, 1967. Beču i Beogradu, 1968. Zagrebu i Beogradu, 1969. Lusaki, 1970. Vinkovcima, Somboru, Novom Sadu, 1972. Pančevu, Bečeju, Subotici i 1973. Cirihi i Novom Sadu, 1974. u Titogradu i Beogradu. Zajednički je izlagao 1965. u Somboru, Zenici, Mostaru, Plevlji, Apatinu, 1966. Bečeju, Osijeku, Beogradu, Novom Sadu, 1967. Beogradu, Novom Sadu, Vranju, Tuzli, Senti, 1968. Senti, Hodmezovašarhelju, Bečeju, Šidu, Sremskoj Mitrovici, Staroj Pazovi, Indiji, Sremskim Karlovcima, Monaku, Novom Sadu, 1969. Beogradu, Vranju, Bečeju, Subotici, Somboru, Baji, 1970. Subotici, Osijeku, Subotici, Somboru, Beogradu, 1971. Osijek, Subotica, Sombor, Beograd, 1972. Sombor, Beograd, Bečeji, Subotica, Novi Sad, Vršac, Zrenjanin i 1973. Osijek i Beograd.

Nagrađen je poveljom povodom 50 godina SKOJ-a 1969, Medaljom NASSA-a za slikarstvo, Otkupnom nagradom na Trijenalu crteža u Somboru 1972. i Medaljom Nacionalne galerije iz Vašingtona za slikanje kosmosa.

45. Veliko Venerino podne, 1974, ulje na platnu,
130×100
46. Maglina IX, 1974, ulje na platnu, 86×94

DUŠAN TODOROVIĆ

slikar

NOVI SAD
Trg neznanog junaka 6

Rođen 1945. u Kragujevcu. Pohađao Višu pedagošku školu u Novom Sadu. Fakultet likovnih umetnosti završio u Beogradu u klasi Đorda Bošana. Bavi se pedagoškim radom.

Samostalno izlagao u Novom Sadu 1972.

Zajednički izlagao u Beogradu 1971, 1972. i 1973. U Novom Sadu 1973. na II novosadskom salonu i Salonu mladih u Sremskim Karlovcima.

47. Vetrovit dan, 1974, ulje na platnu, 150×130
48. Let, 1974, ulje na platnu, 120×100

48

ŠANDOR TOROK

slikar

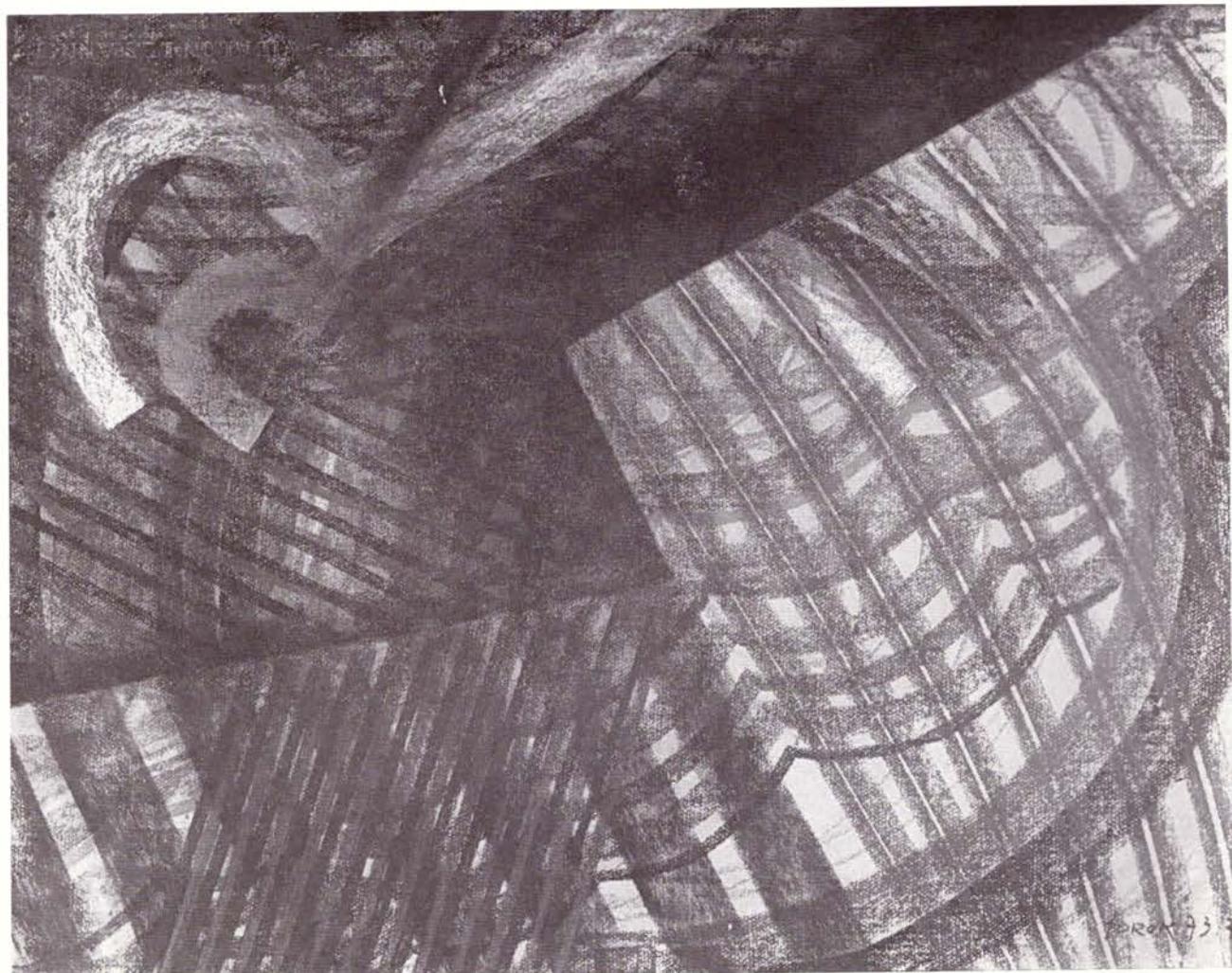
SUBOTICA
Trg slobode 1

Rođen 1936. godine u Staroj Moravici. Likovnu umetnost studirao samostalno. Slikarstvom se bavi od 1957. Prvi put izlagao 1962. Inicijator i rukovodilac umetničke kolonije Čurgo. Bio stručni saradnik Likovnog susreta u Subotici od 1964. do 1970. Učestvovao u radu umetničkih kolonija: Grožnjan 1966, 1968, 1970, 1971, 1972, 1973, Bačka Topola 1967—1973, Čurgo 1967—1973, Senta 1968, Ečka 1968—1970, Bečeј 1969, 1970, Prilep 1969, Sićev 1970, Počitelj 1970, Hajdúbószörmény (Mađarska) 1971—1973, Makó (Mađarska) 1973. Član saveza likovnih umetnika Jugoslavije i Udruženja likovnih umetnika Srbije (ULUS) od 1968. Dobitnik Forumove nagrade za slikarstvo 1971. Dobio otkupnu nagradu Internacionalne umetničke kolonije „Hajdúság“ (Mađarska) 1971. Bavi se i grafikom. Živi i radi u Subotici kao slobodan umetnik.
Samostalne izložbe: 1964. Novi Sad, 1967. Subotica, 1968. Subotica, Szombathely (Mađarska), 1969. Novi Sad, 1970. Sombor, Doroslovo, Bački Monoštor, Subotica, 1971. Subotica, Zrenjanin, Novi Sad, Sion (Švajcarska), Grožnjan, Pačir, 1972. Novi Sad, Szeged (Mađarska),

Sivac, Kula, 1973. Novi Sad, Lille (Francuska), Hajdúbószörmény (Mađarska), Tokaj (Mađarska) i Kisújszállás (Mađarska).
Zajedničke izložbe: Banjaluka, Nikšić, Niš, Subotica, Novi Sad, Bačka Topola, Kranj, Čurgo, Kanjiža, Hajdukovo, Senta, Ečka, Beograd, Bečeј, Zagreb, Sombor, Ruma, Osijek, Mostar, Zrenjanin, Novi Kneževac, Horgoš, Sarajevo, Čačak, Pačir, Piran, Grožnjan, Ljubljana, Vršac, Rijeka, Rovinj, a u inostranstvu: Szeged (Mađarska), Timisoara (Rumunija), Sfintu Gheorghe (Rumunija), Covasna (Rumunija), Tîrgu Secuiesc (Rumunija), Hajdúbószörmény (Mađarska), Alexandria (UAR), Pécs (Mađarska), Regensburg (SR Nemačka), Debrecen (Mađarska), Lille (Francuska), Hajdúnádas (Mađarska), Tokaj (Mađarska), Makó (Mađarska).

49. Cantata cosmica I, 1973, pastel, 50×65
50. Cantata cosmica II, 1973, pastel, 50×65

49

STOJAN TRUMIĆ

slikar

PANČEVO
Pere Segedinca 24

Roden je 29. jula 1912. u Titelu. Završio je Umetničku školu sa Akademskim odsekom u Beogradu. Boravio je u Italiji, Parizu, Grčkoj, Mađarskoj, Rumuniji.

Prvi put je izlagao 1938. godine na Jedanaestoj izložbi beogradskih umetnika.

Priredio je dvadeset i dve samostalne izložbe u Beogradu, Novom Sadu, Subotici, Zrenjaninu, Somboru, Pančevu itd. Učestvovao je na izložbama: ULUS-a, Trijenalima u Somboru, NOB u delima likovnih umetnika Jugoslavije, u Umetničkim kolonijama, u Oktobarskom salonu, na Likovnim susretima u Subotici, Zlatnog pera Beograda, na izložbi Zrenjanin i okolina, zatim na izložbi u čast VII Kongresa likovnih umetnika Jugoslavije, Jugoslovenskog portreta u Tuzli, Savremenih likovnih umetnika Vojvodine u Novom Sadu, Savremene likovne umetnosti Vojvodine (Beograd, Zagreb, Ljubljana), itd.

Izlagao je na izložbama Senčanske kolonije u Mađarskoj i sa mađarskim umetnicima u Hodmezovašrelju 1965. Od 1953. učesnik je u radu svih umetničkih kolonija

u Vojvodini. 1960. i 1961. slikao je u Dečanskoj slikarskoj koloniji. 1965. bio je gost Slikarske kolonije u Martelju u Mađarskoj. 1971. i 1972. član je Slikarske kolonije u Medijskim Toplicama u Sloveniji, 1972. aktivan je u Slikarskoj koloniji u Sićevu.

U inostranstvu je izlagao: Salon international Bosio 1963. i Salon international Bosio sa odabranim delima 1964. u Monaku. Na izložbama „XII vásárhelyi öszi tárlat” u Mađarskoj 1965., „D'art contemporaine” 1967. i 1969. u Monte Karlu, „Perspectiva 68. I” i „Perspectiva 68. II” 1968. u Monte Karlu, „Exposition internationale” u Belgiji 1968., „2e Salon international de Charleroi” i „3e Salon international de Charleroi” 1969., i na sledeća dva Salona 1970. i 1971. u Belgiji, zatim „Salon de Vichy” 1968. u Francuskoj, „Biennale internationale” u Mérignacu u Francuskoj 1970. i 1971., „Palme D'or des Beaux-Arts” u Monte Karlu 1969., 1970., 1971., 1972. i 1973., „Salon international” u Biarritz 1971., „Salon Franco-Belgo-Espagnol” u Toulouze-i, „23e Grand Prix international de

Peinture de Deauville" 1972., "24e Grand Prix international de Peinture de Deauville" 1973., "Peinture et Arts Plastiques" 1971. u Nonencourt-u u Francuskoj, Savremeni likovni umetnici Vojvodine u Temišvaru 1969., sa grupom „Pančeve 5" u Rešicama u Rumuniji 1971., „Prix de Rome" u Rimu 1972. i 1973., „Vitrine de L'art international" u Firenci 1973.

Član je: Udruženja likovnih umetnika Srbije i Vojvodine, International Arts Guild u Monte Karlu, Centro Studi e Scambi u Rimu, dopisni član Akademije „Leonardo da Vinci" u Rimu, L'association Nationale des Lettres des Arts et de la Musique u Vichy-u u Francuskoj, Akademije „Tomaseo Campanella" u Rimu, „Haute Academie Litteraire et Artistique de France", Galerije Mouffe u Parizu i Galerie Internationale u New Yorku, stalni član i saradnik Matice srpske.

Nagraden je: nagradom za slikarstvo Umetničke kolonije u Čečki 1961., nagradom Oslobođenja Pančeva 1962., nagradom „Forum" 1964., specijalnom nagradom, počasnom diplomom, na izložbi „Palme D'or des Beaux-Arts" u Monte Karlu 1969., počasnim diplomama na izložbama „Grand Salon international de Charleroi" u Belgiji 1970. i 1971. i na izložbi „Salon international" u Biarritz-u u Francuskoj 1971., zlatnom i bronzanom medaljom i diplomom za izlagana dela 1973. Akademije „Leonardo da Vinci" u Rimu, počasnom diplomom na izložbi „International de Peinture de Deauville" 1972., otkupnom nagradom na Likovnom susretu u Subotici 1972., diplomom na izložbi „Vitrine de L'art international" u Firenci 1973., prvom nagradom Oktobarskog salona u Pančevu 1973.

Pre rata bio je član grupe „Desetorica", posle rata član je grupe „Pančeve 5".

Izdao je mapu crteža „S njive i pašnjaka" 1964.

Bavi se uljem, akvareлом, pastelom, grafikom. Piše likovne kritike i eseje (Letopis Matice srpske, Stražilovo, Umjetnost, Izraz, Rukovet, Pančevac itd.).

TIVADAR VANJEK

slikar

ZRENJANIN
Trg slobode 7

Rođen 20. IX 1910. u Kikindi. Pohađao je Umetničku školu u Budimpešti a studije je nastavio samostalno. Prvi put je izlagao 1938. godine.

Samostalne izložbe: Beograd 1958, 1960, 1967. i 1972; Zrenjanin 1960, 1962, 1967, 1970. i 1973, Novi Sad 1961. i 1971; Subotica 1961; Kikinda 1960. i 1967.

Galerija savremene umetnosti u Novom Sadu priredila je njegovu retrospektivnu izložbu 1969. godine, Galerija Likovnog susreta Subotica i Narodni muzej Zrenjanin u 1970. godini.

Izložbe u inostranstvu: Sa vojvodanskim umetnicima u Brislu 1963, u Temišvaru 1969. i u Regensburgu 1972. godine. Sa Umetničkom kolonijom Senta u Hodmezovašarhelju i Đuli 1969. Na međunarodnoj izložbi cveća u Parizu 1969.

Sa slikarom Bogomilom Karlavarisom u Varšavi 1969. i na izložbi novih akvizicija u Palais des Beaux — Arts u Brislu 1964. i 1965, Kuvajtu 1973.

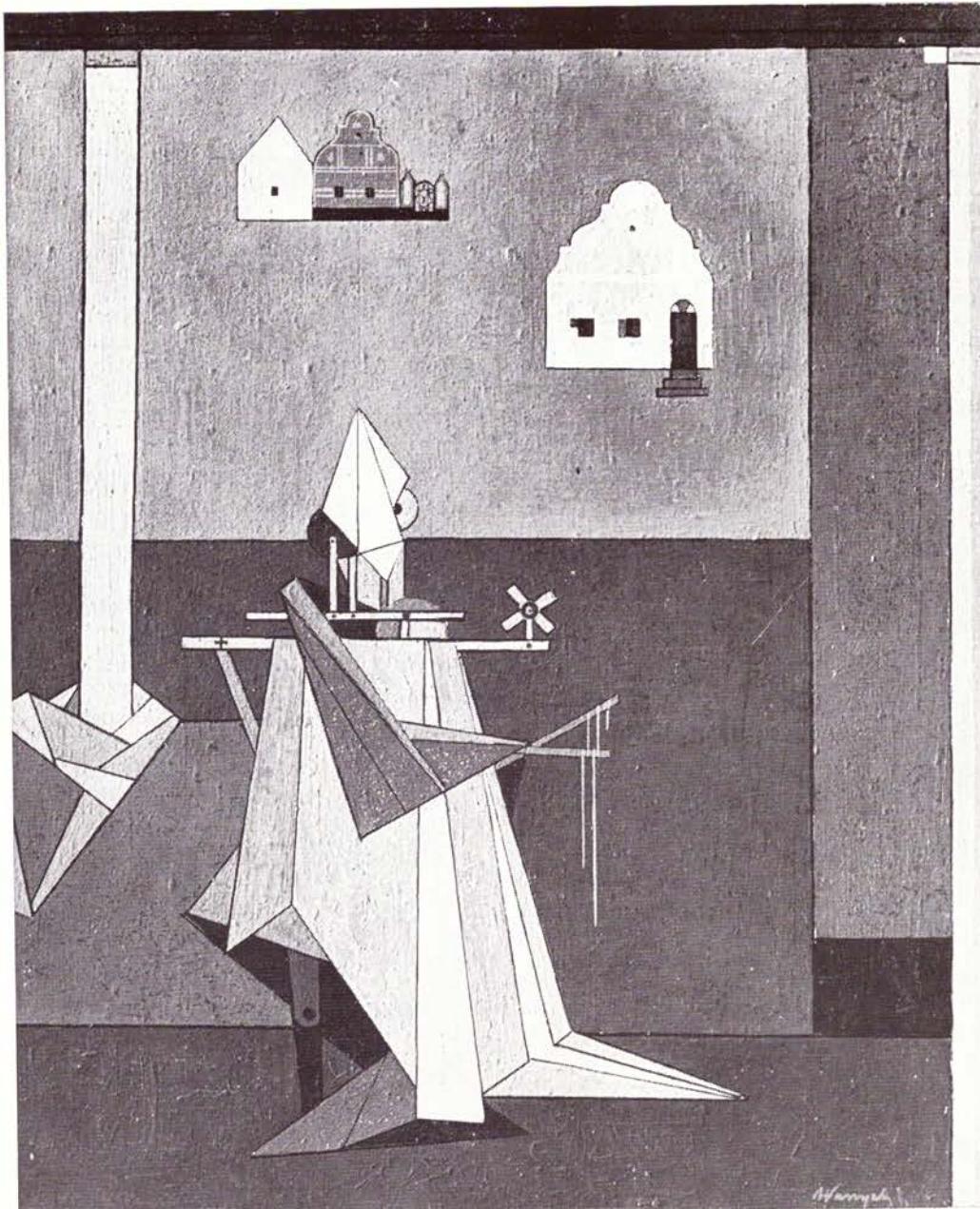
Samostalne izložbe u inostranstvu: Beč 1961, Brisel 1964. i 1973. Budimpešta 1965, Venecija i Vičenza 1968, Békéscsaba 1968.

Dobitnik je nagrada za likovnu umetnost Izdavačkog preduzeća FORUM iz Novog Sada za 1961. godinu, Oktobarske nagrade grada Zrenjanina za 1964. Nagrade zajednice kulture Zrenjanina 1970.

1971. odlikovan ordenom zasluga za narod sa srebrnim vencem.

53. Fatamorgana, 1973, ulje na kartonu, 39×32

54. Blizanci, 1973, ulje na kartonu, 50×40

ANDRIJA VASILJEVIĆ

vajar

NOVI SAD
Lenjinov trg 7

Rođen 1945. u Ivangradu. Srednju umetničku školu završio u Herceg Novom. Akademiju likovnih umetnosti završio u Beogradu u klasi Miodraga Popovića.

Nagrađen iz „Fonda Vladete Petrovića“.

Učestvovao je na zajedničkim izložbama: „Generacija“, novoprimaljeni članovi ULUS-a i na vajarskom simpozijumu „Forma viva“ u Ljubljani.

55. Portret I, 1973, patinirani gips, vis. 36

56. Portret II, 1973, kamen, vis. 37

57. Portret III, 1967, kamen, vis. 37

MILETA VITOROVIĆ

slikar i grafičar

NOVI SAD
Ilije Ognjanovića 12

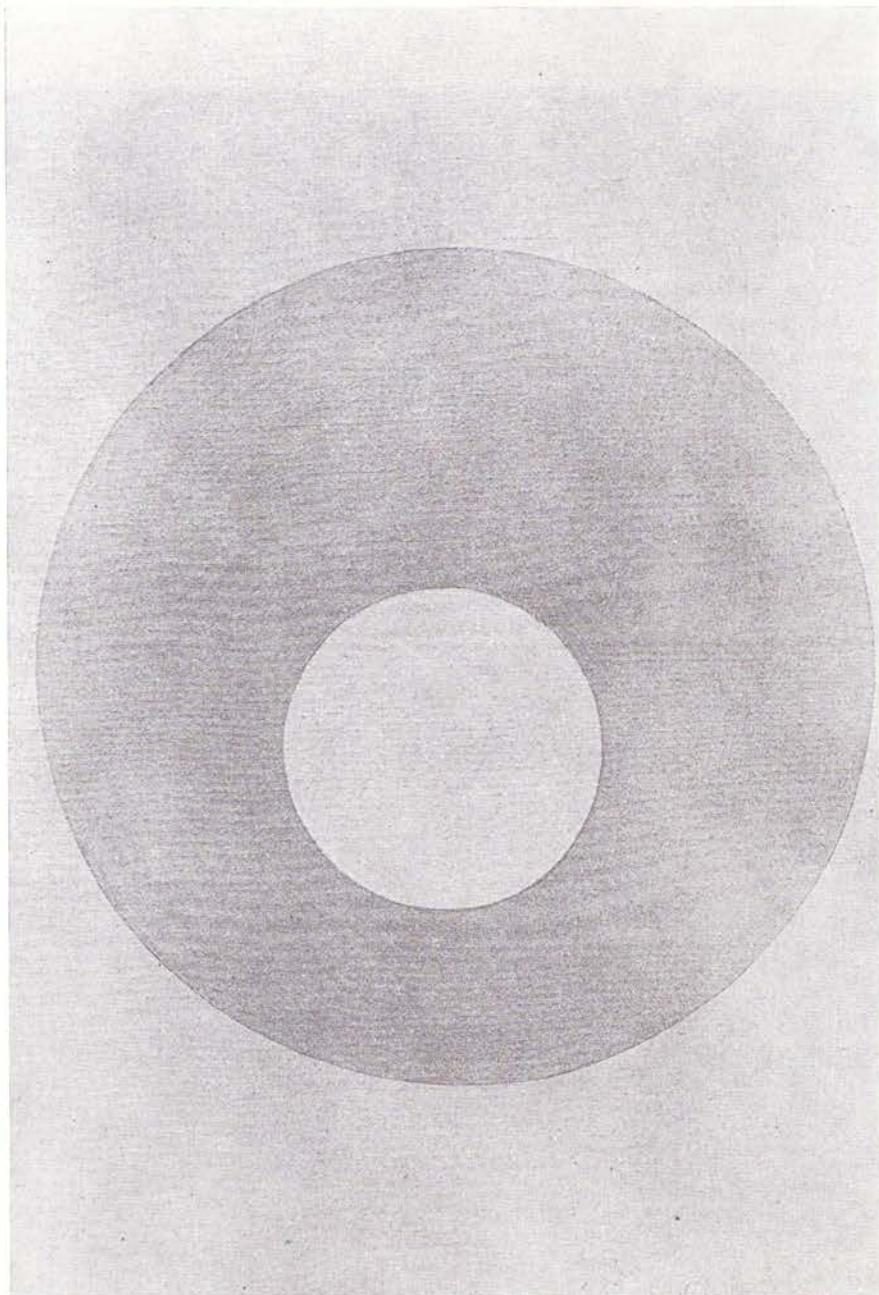
Rođen u Šepšinu 1920. Akademiju likovnih umetnosti završio u Beogradu 1952. Kao stipendista norveške vlade boravio na specijalizaciji u Oslou 1965. Samostalne izložbe: 1941. Rudnik (sa Borom Baruhom); 1956., 1958., 1959., 1961., 1962., 1964., 1965., 1967., 1971. Sombor; 1957. Odžaci; 1967. Oslo, Trondhajm, Zrenjanin; 1966. Beograd, Bajmok (sa E. Kočićem); 1967. Mladenovac; 1968. Novi Sad; 1969. Niš (sa Vuksanovićem); 1970. Beograd; 1971. Novi Sad, Sombor, Topola. Zajedničke izložbe: 1956. Sombor; 1958. Beograd, Novi Sad; 1959. Sombor; 1960. Novi Sad; 1961. Novi Sad, Beograd, Sombor; 1962. Ečka; 1963. Beograd, Ečka, Novi Sad, Sombor; 1964. Palić, Ečka, Novi Sad, Sombor, Beograd, Pula, Rijeka; 1965. Beograd, Novi Sad, Apatin, Ečka, Sombor, Zenica, Mostar, Plevlja; 1966. Beograd, Bajmok, Novi Sad, Skopje; 1967. Beograd, Novi Sad, Tuzla, Ečka, Baja; 1968. Beograd, Bjelovar, Ečka, Banja Luka, Hodonin; 1969. Beograd, Novi Sad, Ruma, Ečka, Temišvar, Modena; 1970. Zrenjanin, Ečka, Beograd, Subotica; 1971. Beograd, Sarajevo, Subotica, Novi Sad,

Priština, Niš, Kragujevac, Sombor, Ečka; 1972. Modena, Regensburg, Zrenjanin, Subotica, Vršac, Sombor, Ečka, Bečeј, Novi Sad, Vrbas, Srbobran; 1973. Bačka Palanka, Kruševac, Banjaluka 1974.

Nagrađen je Oktobarskom nagradom grada Sombora i Otkupnom nagradom Opštinske zajednice kulture Bečeј.

58. Znak M, 1973, ulje na platnu, 80×54

59. Znak V, 1973, ulje na platnu, 80×54

ISIDOR VRSAJKOV slikar

NOVI SAD
Tvrđava

Rođen 1927. u Despotovu. Akademiju likovnih umetnosti i postdiplomske studije završio u Beogradu u klasi Mila Milunovića. U Atini boravio dva meseca studirajući klasičnu umetnost. Nagrađen je 1962. godine na izložbi „Deset godina umetničkih kolonija u Vojvodini“ u Senti; Nagradom publike na VI memorijalu Nadežde Petrović u Čačku.

Samostalno je izlagao 1971. u Čačku.

Uzimao je učešće na zajedničkim izložbama 1956. u Novom Sadu, 1957. Novom Sadu, 1958. Novom Sadu, 1960. Sarajevu, Skoplju, Vršcu, Titogradu, Novom Sadu, Ljubljani, Ečki, 1961. Beogradu, Novom Sadu, Prištini, Ečki, 1962. Beogradu, Novom Sadu, 1963. Novom Sadu, 1964. Beogradu, Novom Sadu, 1964. Beogradu, Somboru, Piranu, 1966. Beogradu, 1967. Beogradu, Lozani, Noriču, Vašingtonu, Pittsburghu, Džonson Sitiju, 1968. Beogradu, Njujorku, Karakasu, 1969. Novom Sadu, Beogradu, 1970. Subotici, Zrenjaninu, Novom Sadu, Čačku, 1972. Beogradu, Zagrebu, Ljubljani, 1973. Ečki i 1974. u Banjaluci.

Redovno učestvuje na izložbama ULUS-a i na izložbama Oktobarskog salona.

60. Dečaci, 1973, ulje na platnu, 149×148
61. Torzo, 1973, ulje na platnu, 100×100

61

BRANISLAV VULEKOVIĆ

slikar

SREMSKI KARLOVCI
Preradovićeva 1a

Rođen 1936. u Kacabaču. Akademiju likovnih umetnosti završio u Beogradu 1960. Samostalno je izlagao u Sremskim Karlovcima 1962, 1968, 1970, 1971, Novom Sadu 1973, Vrbasu 1963 i Kuli 1972. Zajednički je izlagao u Beogradu 1959, 1968, 1970, Slovenjgradecu 1967 Bečeju 1967, 1968, 1969, Rumi 1969, 1971, Ečki 1968, 1969, Novom Sadu 1968, 1971, Paliću 1969, 1971, Prištini 1971, Nišu 1971, Kragujevcu 1971, Subotici 1972, Zrenjaninu 1972, Vršcu 1972, Somboru 1972, Vrbsu 1972, Srbobranu 1972, Žablju 1973, Bačkoj Palanci 1973, Kruševcu 1973.

Nagrađen je I nagradom likovnog salona u Vrbsu.

62. Kuća, 1973, ulje na platnu, 72×93
63. Polja, ulje na platnu, 72×93

63

Izdaje: *Udruženje likovnih umetnika Vojvodine*

Za izdavača: *Aleksandar Lakić*

Urednik kataloga: *Đorđe Jović*

Izbor autora: *Umetnički savet ULUV-a*

Predgovor: *Đorđe Jović*

Umetnička oprema kataloga: *Laslo Kapitanj*

Fotografije: *More Silvester*

Mere su izražene u santimetrima

Stampa i klišei: NIK „Forum”, Novi Sad, Vojvode Mišića 1

Tiraž: 400

Novi Sad, 30. april 1974.